

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 354-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1999

Número 27

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Salom i Coll.**

Sessió celebrada dia 17 de febrer del 1999.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) De l'Hble. Sr. Conseller de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral, per tal d'informar sobre la situació en què es troba el procés d'aprovació del Pla hidrològic de les Illes Balears i donar compte del seu contingut.

406

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo demanaria a les senyores i senyors diputats si hi ha substitucions. Sí, Sr. Marí?

EL SR. MARÍ I BONET:

Joan Marí i Bonet per Antoni Marí i Calbet

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Gomila?

EL SR. GOMILA I BARBER:

Bosco Gomila substitueix Pere Sampol.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sra. Munar?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

M'han dit que era... Balanzat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Quetglas?

EL SR. QUETGLAS I ROSANES:

Francesc Quetglas substitueix Francesc Antich.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Marí?

EL SR. TUR I TORRES:

Vicent Tur substitueix Myriam Muñoz.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.- Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral, per tal d'informar sobre la situació en què es troba el procés d'aprovació del Pla hidrològic de les Illes Balears i donar compte del seu contingut.

No havent-hi, idò, més substitucions, passarem al debat del punt únic de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença, a petició d'aquesta presidència, del conseller de Medi Ambient, Ordenació del Territori i Litoral, per tal d'informar sobre la situació en què es troba el procés d'aprovació del Pla hidrològic de les Illes Balears i donar compte del seu contingut. Acompanyen l'Hble Sr. Miquel Ramis, conseller de Medi Ambient i Ordenació del Territori, la Sra. Catalina Terrassa Crespí, directora general de Règim Hidràulic; el Sr. Antoni Martínez Sánchez, cap del Departament Jurídic Administratiu, i el Sr. Alfredo Barón Pérez, cap del Servei d'Estudis i Planificació.

I per començar aquesta compareixença, té la paraula l'Hble. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bones tardes, senyores i senyors diputats. En primer lloc una raó de cortesia em fa que els agraeixi l'oportunitat que ens donen, al meu equip i a mi, l'equip redactor del Pla hidrològic de les Illes Balears, per explicar-los aquest pla. En qualsevol cas que és bona la presència aquí de l'equip tècnic redactor, perquè si bé jo tractaré de fer-ne un resum no massa ample, del contingut del Pla hidrològic; si és el cas i vostès ho desitgen, entrar en profunditats tècniques, crec que és no que aquí hi hagi precisament el cap d'Estudis i les persones que m'han ajudat a dur endavant aquest pla, bàsicament són les que han duit endavant aquest pla.

Aquest Pla hidrològic ha estat elaborat per la Junta d'Aigües, i serà proposat al Consell General de l'Aigua dilluns que ve, dia 22 de febrer, com ja va ser convocat i proposat dia primer de febrer d'aquest mateix any. En aquella ocasió, i per raons que ens varen semblar que valia la pena atendre, per raons de temps material per procedir a l'estudi de la documentació que, com vostès veuran, qualcun de vostès sé que tenen, és bastant ampla, es va ampliar el termini de presentació i aprovació per part del Consell Balear de l'Aigua. Aquest termini l'hem duit finalment a dia 22, i jo esper que definitivament dia 22 sigui ja aprovat.

El seu contingut s'ajusta al que s'estableix a l'article 40 de la Llei d'aigües, i a les directrius que fonamenten aquest pla, que varen ser sotmeses a informació pública l'any 95 i aprovades pel Consell General de l'Aigua de Balears dia 22 d'abril de 1996. El Pla consta, com vostès saben, de tres documents: la memòria, els programes i infraestructures, i la normativa. Evidentment aquesta darrera part és la part important, és la part essencial, allà on hi ha estructurat el text articulat que dóna forma, que dóna contingut als efectes normatius sobre recursos disponibles, assignació d'aquests recursos a demandes, criteris de prioritat d'usos, normes d'atorgament de concessions, i altres temes que es desenvolupen dins aquest Pla hidrològic.

La memòria bàsicament és un text descriptiu de quina és la situació hídrica en el dia d'avui a la nostra comunitat, i de la justificació d'aquest pla. Inclou també aspectes del contingut obligatori del Pla hidrològic de la nostra comunitat que no tenen caràcter exclusivament normatiu, com són l'inventari de recursos naturals, els usos existents i demandes previstes, i les característiques bàsiques de la qualitat de l'aigua.

En qualsevol cas, i fent una mica d'història...

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo demanaria a les senyores i senyors diputats que mantinguessin si és possible silenci al llarg de l'exposició del conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. En qualsevol cas, i fent una mica d'història de l'avanç que hi va haver dins una primera fase de l'elaboració d'aquest Pla hidrològic, dir que es va recollir una documentació bàsica, a la dècada dels 80 hi va haver un projecte de directrius, una consulta pública amb al·legacions fins dia 31 de març, i les directrius que han sustentat aquest Pla hidrològic varen ser aprovades pel Consell General de l'Aigua dia 22 d'abril del 96, com ja he fet referència.

En base a aquestes directrius s'ha elaborat aquest pla, que la majoria de vostès coneix, i que com he dit abans esper que sigui aprovat pel Consell Balear de l'Aigua definitivament dilluns dia 22 de febrer. Posteriorment això serà remès a l'informe preceptiu del Consell Nacional de l'Aigua, per l'aprovació pel Govern central mitjançant el Consell de Ministres, mitjançant un decret.

La principal característica que m'agradaria fer-los arribar, diferenciadora de la hidrologia a les nostres illes és la dependència quasi absoluta com únic recurs de l'aigua subterrània. És pràcticament l'únic recurs natural disponible en aquests moments. Aquesta circumstància va suposar amb anterioritat avantatges evidents per l'accés, el desenvolupament i l'economia de la utilització de l'aigua, però en aquests moments hi ha dificultats intenses per assegurar un aprofitament sostingut i sostenible en el futur dels recursos hidràulics.

La intrusió marina a qualque aquífer, qualcun fins i tot podria ser que parlàssim de sobreexplotació, i serà el Pla hidrològic el que ens ho dirà; la contaminació difusa derivada de determinades pràctiques agrícoles inadequades durant molt d'anys, són realitats, són fets que en aquests moments tenim dins la nostra comunitat. Per tant, degut a aquests fets, a aquestes circumstàncies, creim que es fa necessari que el Pla hidrològic aplicàs dos tipus de política bàsicament: una política preventiva, i una política de restauració dels nostres recursos subterranis. La prevenció es concreta amb mesures que conservin i protegeixin la quantitat i la qualitat d'aquests recursos, dels recursos subterranis, evitant agudització de problemes que ja s'han manifestat, i la manifestació de nous problemes a llocs distints. Les mesures de restauració impliquen modificacions importants dins les pràctiques, els usos que s'han vengut aplicant durant aquests anys. En aquest sentit he dir que el Pla hidrològic aborda d'una manera ferma, d'una manera decidida, la necessitat d'utilitzar també fonts no convencionals, fonts distintes d'aquests recursos naturals subterranis, com per exemple pugui ser la reutilització de les aigües residuals depurades, la dessalació d'aigua de la mar, però sobretot allà on volem fer una incidència important és sobre l'estalvi de consum d'aigua. Sense aquest recurs, sense l'estalvi en el consum d'aigua, no és possible en un futur garantir la satisfacció futura de les necessitats d'aigua potable a la nostra comunitat.

Atesa la poca entitat a què he fet referència, que a les Illes tenen els recursos superficials que estan regulats, evidentment els elements fonamentals del Pla hidrològic han de ser les unitats hidrogeològiques, entenent per tals el que es defineix reglamentàriament com a sistemes per garantir la més eficaç administració de l'aigua. S'ha procurat en aquest sentit que a totes les unitats els balanços hidrogeològics siguin coherents, cercant un equilibri entre els consums i les disponibilitats en els dos horitzons que fixa el Pla: un horitzó a 10 anys des de la data d'estudi, estic fent referència a l'any 96, per tant aniríem a un horitzó de 2006; i un horitzó de 20 anys, que fixaria aquesta altra fita a l'any 2016.

Com els deia, idò, s'ha cercat una coherència entre els consums i les disponibilitats dins aquests dos horitzons, encara que òbviament hi ha interconnexions entre les unitats hidrogeològiques per garantir aquests subministraments urbans. És a dir, no podem garantir els subministraments urbans amb les unitats hidrogeològiques a què correspon cadascun d'aquests nuclis urbans, sinó que hi ha d'haver moviment entre les distintes interconnexions, com deia abans, entre les distintes poblacions i les unitats a què corresponen.

Per tant un ús racional d'aquest recurs ens obliga a fer una gestió unificada quant als aspectes quantitius i qualitius de l'aigua. Un dels objectius més importants del Pla és la preservació dels aquífers, per la qual cosa s'ha fet una normativa específica. Només mitjançant la preservació i recuperació en el cas dels aquífers que estan classificats o salinitzats es podrà complir per aquests aquífers la seva funció reguladora i distribuïdora dels recursos d'aigua que tenim a la nostra comunitat. Dins aquesta línia la normativa no s'ha d'entendre com un mecanisme per bloquejar o impedir l'explotació dels recursos subterranis, sinó tot el contrari, es tracta de garantir el seu ús durant molt d'anys en el futur, no per bloquejar-ho sinó per garantir que podem continuar explotant aquests recursos durant molt de temps.

En resum, a partir d'aquestes directrius aprovades, i com a complement d'elles, la redacció del Pla hidrològic s'ha basat en uns criteris molt concrets, en deu criteris molt concrets, que els resumiré a continuació d'una manera molt breu.

Primer criteri: es reserven de l'ordre de 170 hectòmetres cúbics any per sortida a la mar i alimentació de les zones humides de la nostra comunitat.

Segon criteri: atesa la importància del consum urbà que hi ha en el seu conjunt, les dades que s'han agafat d'usos i demandes s'ajusten a l'any 96, i a partir d'aquest any, del 96, anam a aquests dos horitzons de què els he parlat, 10 i 20 anys, 2006 i 2016.

Tercer criteri: les assignacions de recursos als usos actuals es fa en base a les demandes, als valors reals de consums en lloc de demandes teòriques per nombre d'habitants. Feim feina amb dades reals de consum.

Quart criteri: les dotacions d'aigua per a reg es justifiquen en base a les enquestes sobre les àrees conegudes que s'acoten com a consums reals. Això representa una disminució important de les dotacions teòriques per reg que fins ara s'havien considerat.

Cinquè criteri: les aigües depurades es tracten com un nou recurs, com un recurs més. Els efluents de les depuradores constitueixen un recurs aprofitable per reg agrícola, per parcs, per jardins, camps de golf, i fins i tot per qualche ús industrial.

Sisè criteri: es té en compte la possibilitat explícitament, d'una manera expressa, de la recàrrega artificial dels aquífers, amb el fi de mantenir la seva situació d'explotació, preservar la seva qualitat i l'equilibri ecològic que aquests aquífers lògicament ajuden a mantenir.

Setè criteri: l'estalvi dels recursos es farà mitjançant l'increment, s'intentarà una eficiència major dins el consum de l'aigua, i s'estimularà mitjançant l'atorgament prioritari de concessions de consum en projectes que així garanteixin aquesta eficiència de consum. Es primaran els projectes que estiguin a la vegada millorant o primant aquesta eficiència de consum.

Criteri número 8: es preveuen tota una sèrie de mesures de protecció dels aquífers, especialment d'un manera evident, lògica, els que estan destinats a subministrament públic.

Novè criteri: es determinen tota una sèrie d'unitats hidrogeològiques classificades, que estan dins el text, allà on es recomana la constitució de comunitats d'usuaris per millorar la seva organització i bon funcionament per anar a una economia d'escala de consum de recursos, que és evident des del moment en què racionalitza aquest aprofitament.

I el desè criteri és que es fixi un contingut mínim de la normativa per a les explotacions de les unitats hidrogeològiques que amb posterioritat a aquest Pla hidrogeològic serà desenvolupat amb la participació de tots els usuaris dins aquestes explotacions. Hi haurà un contingut mínim dins aquesta normativa, fixant també uns paràmetres mínims que faran possible aquesta explotació racional de les unitats hidrogeològiques.

Quin seria, idò, el balanç, una vegada fet aquest plantejament, entre els recursos actualment existents i les demandes que es preveuen de futur? Partint del concepte aquell, tantes vegades repetit, que jo crec que a vegades podria parèixer que és un tòpic, que és el de desenvolupament sostenible, que és aquell que satisfà les necessitats de les generacions presents sense comprometre la capacitat per satisfer les necessitats de les generacions futures, jo crec que es fa necessari, i volem que sigui a partir d'aquest Pla hidrogeològic allà on hi hagi un canvi cultural important dins la utilització de l'aigua, allà on el millor reflex que hi pot haver són els programes de conservació de l'aigua, que pensam que són absolutament necessaris a zones amb les característiques geogràfiques, climàtiques i de fragilitat mediambiental com és la nostra comunitat, com són les Illes Balears. En aquest sentit he de dir que el Pla considera que l'horitzó actual com a recursos disponibles els que realment avui s'estan utilitzant, amb independència de la seva qualitat, però que en els horitzons futurs, 2006, 2016, només es consideraran com a recursos a utilitzar aquells que sigui possible subministrar amb les infraestructures actuals, les futures, però amb la garantia i qualitat adequada per a cada ús, i sense posar en perill aquesta sostenibilitat dins l'explotació.

Això implica en xifres concretes considerar com a recursos que avui s'aprofiten 21 hectòmetres cúbics a l'any, que avui s'estan aprofitant, i que en un futur no es consideraran i no es podran aprofitar, i s'hauran d'anar a cercar a altres fonts, ja que l'objectiu del Pla és precisament anar només a aprofitaments, com els he dit abans, d'aigües de qualitat, i evitar possibles intrusions marines en el dia de demà.

En aquest sentit, dir que en aquests sostres de població, que es fixen també en aquests dos sostres de futur, 2006 i 2016, es considera un increment de les dotacions a futur de la població equivalent de cara a futur que s'estableix dins aquests horitzons de 2006 i 2016, amb un creixement intercensal aproximadament d'un 5% intercensal.

Dir per una altra banda que el Pla simplement quant a aigua per a reg no preveu de cara a futur increments a la demanda d'aigua per reg.

Analitzant illa per illa els sistemes d'explotació que tenim en aquests moments a la nostra comunitat, dir-los que per a l'illa de Mallorca la situació actual, el desequilibri entre els recursos i les demandes existents, ha propiciat la classificació dins una sèrie d'unitats hidrogeològiques i, excepte s'Estremera, que està dedins, a quasi totes elles hi ha un procés de possible salinització per intrusió marina. Concretament els estic parlant de les unitats hidrogeològiques d'Andratx, a s'Estremera el problema de la intrusió marina no hi és, sí a tots els altres, Calvià, na Burguesa, pla de Palma, Marina de Llevant, i Lluçmajor Campos. Dels recursos que en aquests moments s'estan utilitzant a l'illa de Mallorca, al voltant de 228 hectòmetres cúbics l'any, es considera que mig hectòmetre cúbic correspon a una disminució de reserves a s'Estremera -hi ha un excés d'explotació- i que uns 21 hectòmetres són de mala qualitat i en el futur hauran de ser substituïts per recursos de bona qualitat, per efecte de la intrusió marina que tenen.

Dins l'illa de Mallorca i dins el primer horitzó, l'any 2006, com els deia, per salvaguardar aquesta qualitat es preveu disminuir l'explotació d'aquestes dues unitats en la quantitat que sumen, mig hectòmetre s'Estremera, 21 que estan en aquests moments utilitzats, però de recursos en perill de salinització, i que per tant s'han d'eliminar. L'augment de les disponibilitats procedirà bàsicament, fonamentalment, de les unitats de la serra Nord, tot el que són pous Deià, Puig Roig, Formentor, font de Sóller, per al subministrament no només de la badia de Palma, sinó també de les badies de Pollença i Alcúdia. En menor mesura també dins Llevant, la serra de Llevant, unitats d'Artà, Manacor i Felanitx, per les poblacions de la costa de Llevant. Aquí també s'ha d'incloure l'obra que està prevista de conducció d'aigua de sa Costera, amb la qual cosa els recursos naturals disponibles se n'anirien a un xifra de 220 hectòmetres cúbics anys, és a dir uns 8 hectòmetres cúbics menys dels que en aquests moments consumim, 228, recordin, encara que tots ells, i això és el més important, són de qualitat i sense problemes d'intrusió.

Aquest escenari genera uns dèficits interns dins la unitat, la majoria dels quals quedarien solucionats amb transvasaments entre les distintes unitats hidrogeològiques i la incorporació, que tots vostès coneixen, de la planta dessaladora dins la badia de Palma. El dèficit residual més important que se'ns genera aquí serà a la unitat Lluçmajor Campos, i que correspon bàsicament a temes de reguius, no a subministraments de població. Com vostès saben, hi ha en aquest moment posat en marxa un pla de la Conselleria d'Agricultura, el Pla Proalfa, que pensam que ajudarà a pal·liar aquest dèficit residual que es presenta concretament a aquesta unitat hidrogeològica.

En resum, es pot dir que amb les dues grans infraestructures plantejades dins l'illa de Mallorca: la conducció d'aigua de sa Costera i la planta dessaladora de la badia de Palma, pensam que serà suficient per donar cobertura a les necessitats de subministrament d'aigua dins l'illa de Mallorca. En qualsevol cas, assenyalava que és a Mallorca, com a les altres illes, molt desitjable una progressiva incorporació d'aigües residuals depurades per a la satisfacció de les demandes bàsicament de reguiu dins tota la nostra comunitat.

2016, segon horitzó per a l'explotació de Mallorca, pràcticament amb les disponibilitats i demandes previstes al Pla, seria cobert. En tot cas hi hauria una demanda, una falta d'addició d'aquests 8 hectòmetres cúbics l'any, el que podria suposar la construcció de qualque infraestructura que en aquests moments no es preveu tampoc dins el Pla hidrogeològic fer-la. En tot cas, no es planteja de moment dins el Pla hidrogeològic, i podríem estar parlant o de millores d'aprofitament, o com a darrer recurs, de noves plantes dessaladores que en aquest moment no estan previstes, sobretot a la costa de Llevant, o a la zona nord, les badies de Pollença i Alcúdia.

Sistema d'explotació de Menorca, dir que no hi ha bàsicament problemes per satisfer el sistema, la demanda actual i la prevista dins els dos horitzons, simplement amb la construcció de qualque nou pou a les unitats de Migjorn i (...) seria suficient, i per tant no fa falta en el cas de Menorca fer grans actuacions, només millorar les explotacions, certs fenòmens locals d'intrusió marina a les zones de Sant Lluís i Ciutadella, que s'han de cuidar.

Quant a Eivissa, actualment s'utilitzen prop de 4 hectòmetres cúbics any de mala qualitat com a efecte d'aquesta intrusió marina, per la qual cosa es considera que en aquest primer horitzó del 2006 s'hauria de baixar aquesta quantitat. Si no es pot fer, que és la nostra idea, mitjançant la substitució de reguius propiciada pel Pla de reutilització, que s'està elaborant, hauríem d'incrementar la capacitat de les plantes dessaladores que en aquest moment ja estan en marxa amb aquesta capacitat nominal de 4 hectòmetres cúbics, que són els que pretenem també reduir, i en qualsevol cas equilibrar.

A l'illa de Formentera, amb la incorporació de la planta dessaladora que, com vostès saben, es va posar en marxa, no hi ha en aquests moments cap problema, està coberta la demanda, i també en els horitzons futurs aquesta demanda no planteja qüestió.

M'agradaria ara parlar-los del que són les unitats hidrogeològiques classificades que tenim a la nostra comunitat, i que crec que és un punt allò on val la pena fer una petita aturada. El Pla delimita allò que es denominen unitats hidrogeològiques classificades, entenent com a tals les que presenten d'una manera bastant clara problemes de sobreexplotació o salinització d'una forma global o a punts determinats, i que la seva explotació és extremadament delicada, primer perquè no hi ha més recursos dins aquestes unitats, o bé perquè s'estiguin salinitzant aquests recursos. No a totes aquestes unitats, i això també m'agradaria que fos un tema que quedàs molt clar, el balanç de recursos és negatiu. A la majoria tenim problemes d'intrusió puntuals, però no és que hi hagi un balanç negatiu dins tota la unitat hidrogeològica, sinó que són problemes puntuals que afecten la qualitat, sobretot en determinats moments, de l'aigua que s'extreu.

A totes aquestes unitats s'estableixen una sèrie de mesures excepcionals per a la seva explotació. M'agradaria destacar-ne en qualsevol cas dues: en primer lloc que no serà possible, com a norma general, l'atorgament de noves concessions d'aigües subterrànies dins aquestes unitats, llevat que suposin una adscripció, una reordenació de captacions que en aquest moment ja existeixin. En segon lloc, que es fixen tota una sèrie de normes per a l'atorgament d'autoritzacions, sobretot en el que fa a cabals de profunditat màxima, així com una sèrie d'actuacions de protecció a fi d'aconseguir la disminució o redistribució de les extraccions que s'hi estan efectuant i l'aportació dels nous recursos, ja siguin d'aigües residuals depurades, ja siguin d'excedents d'altres unitats hidrogeològiques, i anar a recarregar aquests aquífers. Simplement dir-los que les unitats hidrogeològiques classificades que es proposen dins el Pla, a títol merament enunciatiu, són Andratx, Formentor, s'Estremera, Alaró, Inca sa Pobla, Calvià, na Burguesa, pla de Palma, sa Marineta, Marina de Llevant, i Lluçmajor Campos a Mallorca; Sant Antoni, Santa Eulàlia, Sant Josep i Eivissa a Eivissa; i el sistema d'explotació a Formentera.

Per tant jo crec que amb això hem fet un repàs al que és el contingut en general del Pla hidrològic. M'agradaria acabar aquesta exposició fent referència a quins són els sis grans objectius que té el Pla hidrològic de les Illes Balears, que jo esper que el Consell General d'Aigua de les Balears aprovi dilluns que ve.

En primer lloc, òbviament, era necessari definir els recursos disponibles per aconseguir aquesta sostenibilitat de cara al futur d'aquests recursos.

En segon lloc assegurar la quantitat i qualitat de l'aigua per al subministrament humà, el subministrament urbà.

En tercer lloc fomentar l'estalvi d'aigua mitjançant les millores tècniques per una banda, i per l'altra banda penalitzant el malbaratament d'aquesta aigua.

En quart lloc protegir els recursos hídrics de bona qualitat, procurar que es continuïn mantenint dins aquesta qualitat.

En cinquè lloc reutilitzar al màxim les aigües tractades amb tractament terciari de depuració d'aigües.

I per acabar, en sisè lloc, definir les actuacions necessàries dins l'àmbit de recursos hidràulics per a la conservació del medi ambient, aquests 170 hectòmetres cúbics l'any a què he fet referència, que estan predestinats a conservar les zones humides que tenim en aquests moments dins la nostra comunitat.

Amb això jo crec que hem fet un repàs a quin és el contingut bàsic del Pla hidrològic de les Illes Balears, i a partir d'aquest moment tant jo personalment, per les qüestions a nivell polític que es puguin plantejar i les tècniques fins allà on arribi, com l'equip tècnic que ha elaborat aquestes directrius estam a la seva disposició, per tractar de resoldre les qüestions polítiques o tècniques que vostès plantegin. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Conseller, per les explicacions que ens ha donat. I ara procedeix, si qualche grup parlamentari així ho vol, suspendre la sessió per un temps màxim de 45 minuts.

No hi ha interès per part de cap grup parlamentari de suspendre la sessió? Idò en aquest cas seria la responsable del Grup Mixt qui té la paraula per fer aquelles observacions que consideri oportunes. Sra. Munar, té l paraula.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, en primer lloc, vull agrair la seva presència i la del seu equip, i l'altres és una pregunta que serà clara i concreta. Ja en la preautonomia hi havia en aquesta comunitat un pla hidrològic. Han passat 16 anys de govern d'un determinat equip, el del Partit Popular, i vostès vénen avui aquí i ens plantegen quins són els objectius d'un pla que pensen aprovar i ens diu que el primer de tot és saber amb quins recursos comptam. Jo crec que és obvi, és fonamental, però hem tardat 16 anys per saber amb quins recursos comptàvem en aquesta illa?

Després, garantir la qualitat de l'aigua em sembla un altre objectiu positiu: és que és lògic que es garanteixi la qualitat de l'aigua, però crec que per a aquest objectiu no eren necessaris ni 16 anys ni un pla hidrològic. Després, que és important estalviar l'aigua. Té tota la raó, és important estalviar l'aigua; el que ens agradaria saber és quines mesures en concret han utilitzat durant aquests 16 anys per estalviar l'aigua.

Després també parla de depurar les aigües residuals. Ens sembla perfecte i també ens agradaria saber durant aquests 16 anys quantes aigües s'han aconseguit realment depurar. Per no parlar d'altres temes com pot ser la penalització de la mala utilització de les aigües i quantes multes han posat pel mateix concepte.

També observam que hi ha un tema preocupant com és el de... Tots els temes importants d'aquesta comunitat - Directrius d'Ordenació Territorial, el tema de carreteres, el tema de l'aigua, el tema dels transport públic, bàsicament el tren- són temes, precisament, dels quals sempre es parla de projectes, objectius, però que difícilment es materialitza res i, sobretot, tot es parla a partir del 2000, el 2016. Clar, el 2016, falten molts d'anys per al 2016, falten 17 anys, ens sembla realment un temps com a massa llarg per a un problema tan important com és el de l'aigua.

Després també m'agradaria saber la seva opinió sobre temes jo crec que ja freguen el tercermundisme, com és que hi hagi pobles d'aquesta illa, en concret Andratx, el port d'Andratx, un municipi turístic, un municipi on s'han gastat molts de doblers en plans de millorar, en embelliment, i que, en canvi, encara ara no tinguin unes aigües netes. Jo crec que és més africà que no europeu i mallorquí, especialment, sobretot si tenim en compte que som una comunitat rica, els primers en renda per càpita, que som una comunitat que aporta molt, que som una comunitat que aporta i no li retornen 200.000 milions cada any i que no entenem que encara a la nostra comunitat, en els nostres pobles, no hi ha aigua corrent.

Per tant, la pregunta és molt clara i molt concreta: per quan la solució al problema de l'aigua a la nostra comunitat?, una solució definitiva que signifiqui el subministrament d'aigua a tots els municipis, el tractament de les aigües residuals i que no hi hagi ni una gota més d'aigua sense depurar que se'n pugui anar a la mar, perquè encara avui això es produeix.

També volem saber d'aquestes famoses obres de sa Costera de les quals ja es parlava la passada legislatura, que varen anar molt relacionades amb el tema del túnel de Sóller i miri si han passat anys, fins i tot han passat sentències i, en canvi, encara no sabem què passa amb l'aigua de sa Costera ni on arriba exactament; per no parlar de les aigües de Llubí, que tant de cost varen tenir, polític i econòmic, per a segons qui i, en canvi, continuem sense saber exactament què ha passat: es varen fer canalitzacions però realment aquesta aigua està en perfecte estat?, es continua utilitzant?, han hagut d'aturar perquè se salinitzava? En definitiva, què ha passat amb Campos i uns projectes de fa més de 10 anys, perquè avui ha dit que tenen un projecte Proalfa que crec que és modern, actual, però és que fa molts d'anys ja hi havia un projecte a Campos, precisament, amb aigües residuals, que havia de solucionar el problema de Campos i de la seva agricultura però no s'ha fet res més, només se n'ha parlat.

Ens temem que tots aquests plans, el Pla hidrològic, el mateix que el de carreteres, el mateix que el Pla del transport públic, el mateix que les Directrius d'Ordenació Territorial, la Llei general de turisme, siguin un *pim, pam, fuego* de campanya preelectoral, però realment ens estranya que totes aquestes coses vinguin a tres mesos d'unes eleccions i que durant 16 anys no se'ls hagi donat una solució definitiva, tenint en compte que l'aigua és un recurs i un bé imprescindible ja per a tots els ciutadans d'aquestes illes i, sobretot, pel nombre de turistes que ens visiten que, com va dir el Sr. González Ortea ahir són 10 milions i anam en augment.

Gràcies, Sr. Conseller i Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida té la paraula el diputat Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Quan vàrem demanar aquesta compareixença, un grup de l'oposició ens va dir que per què li muntàvem una roda de premsa al conseller de Medi Ambient, i ens arriscam al fet que això es converteixi en una roda de premsa del conseller de Medi Ambient però, en qualsevol cas, consideram imprescindible, i ho consideràvem quan vàrem fer aquesta petició, que el Parlament de les Illes Balears debati com a mínim un pla que afecta un recurs essencial de la nostra comunitat i que, evidentment, no podia anar a l'aprovació del Consell de Ministres sense que fos com a mínim objecte, insistesc, de presentació i de debat en aquest parlament. Per tant, ens felicitem d'aquesta compareixença i esperam que com a mínim pugui aportar llum sobre el contingut, virtuts, defectes i limitacions d'aquest pla.

Hi ha un problema de fons en aquest pla i és que, efectivament, no és un pla d'utilització de l'aigua amb uns paràmetres de sostenibilitat, perquè utilitzar uns paràmetres de sostenibilitat significaria ubicar-nos en un horitzó on l'aigua que s'utilitzàs en aquestes illes no fos superior a la quantitat renovable per procediments naturals. Una vegada que admetem que per al nostre consum de diversos tipus hem de fabricar aigua, ens estam allunyant dels paràmetres de sostenibilitat, perquè sostenibilitat no vol dir que *el cuerpo aguante*, és a dir, no vol dir que hi hagi aigua i que mentre hi ha aigua hi ha sostenibilitat; sostenibilitat fa referència al fet de com es renova aquest recurs i, evidentment, a una renovació natural d'aquest recurs. Eivissa fa temps que ha superat el llindar de la sostenibilitat, és a dir, de la recuperació per procediments naturals dels recursos i Mallorca està donant aquesta passa històrica en aquests moments a través de la..., ja va començar amb la planta de son Tugores i ara de fet la gran obra en aquest sentit serà la planta dessaladora del Coll d'en Rabassa.

Per tant, hem de constatar que ens trobam davant un pla hidrològic que no parteix d'una situació de sostenibilitat, ni tan s'ho planteja com a objectiu a llarg termini, perquè es podria dir, efectivament, així com està el pati en aquests moments, que no hi ha més remei que acudir a recursos de caràcter extraordinari, però ens plantejam a llarg termini altres tipus de solucions. No és així, sinó que es dona per bo que aquesta aigua del Coll d'en Rabassa, que ens costarà -em fa l'efecte o segons les nostres dades- 80 pessetes per metre cúbic, això és un procediment natural admissible, correcte, amb els costos energètics que això suposa; 80 pessetes per metre cúbic és quatre vegades més del que ens costa l'aigua, per exemple, de son Tugores, que ja és un procediment extraordinari, imagin que set o vuit vegades més del que seria una obtenció més racional d'aquest recurs. Per tant, estam parlant d'una aigua molt cara, d'una aigua que consumeix molta energia i que, evidentment, és una aigua obtinguda per procediments no casables amb criteris de sostenibilitat.

La segona qüestió que crec que suscita la lectura d'aquest pla és constatar la pèssima situació dels aqüífers a les nostres illes. Hi ha un quadre bastant esgarrifós a la memòria del Pla hidrològic que ens explica que crec que són 7 dels 21 de Mallorca i 3 del 6 a Eivissa, és a dir, el 33% dels aqüífers de Mallorca i el 50% dels d'Eivissa, que plantegen problemes de qualitat o de sobreexplotació. Això vol dir, en unes altres paraules, que aquest govern té els aqüífers *hechos unos zorros*, *hechos unos zorros*, i això vol dir que s'ha abusat, vol dir que no s'ha controlat i vol dir que no s'ha tengut una gestió acurada d'aquest recurs, sinó que aquest recurs ha estat sobreexplotat i ha estat molt castigat, de tal manera que, segons dades de la pròpia memòria del Pla hidrològic, l'objectiu per a la recuperació dels aqüífers -i consti que aquest objectiu de recuperació dels aqüífers ens sembla el més positiu quant a objectiu del que es planteja en el pla, és a dir, que un dels objectius del pla és la recuperació dels nostres aqüífers- això passa per una minva de 24 hectòmetres cúbics en el conjunt dels aqüífers que estan en aquesta situació de manca de qualitat o de sobreexplotació.

És a dir, 3'5 "Operacions vaixell"; això és el que hem de descarregar d'aquests aqüífers sobreexplotats o de baixa qualitat. Per tant, no és cap broma quan no parlem d'aqüífers lleugerament castigats: parlem d'aqüífers amb un molt fort càstig que, efectivament, se'ls ha de llevar, per dir-ho d'una manera gràfica, tres "Operacions vaixell" i mitja perquè efectivament coneguïn aquesta recuperació que el Pla pretén. I aquesta situació afecta, a més, els aqüífers més importants: s'Extremera, pla de Palma, Lluçmajor-Campos..., és a dir, que efectivament suspens evident al Govern per tenir, com he dit abans, els aqüífers fets *unos zorros*.

Nosaltres tenim els nostres dubtes respecte al fet que aquest objectiu es pugui aconseguir, entre altres coses pel que més endavant exposaré. No es recorre a la declaració d'aqüífer sobreexplotat, cosa que el Pla no podria fer, però ho podria suggerir perquè la Junta d'Aigües ho fes. No s'ha fet abans; des del nostre punt de vista això és una de les causes de tenir els aqüífers així com els tenim; no es preveu per a un futur i, no obstant això, es preveu que efectivament aquests aqüífers es recuperaran. Com a objectiu ens sembla bé; tenim dubtes -insistesc- sobre la possibilitat de veure materialitzat aquest objectiu, però en qualsevol cas hi ha una pregunta concreta que a mi m'agradaria adreçar al Sr. Conseller, perquè no acaba de quedar clar, de la lectura de la memòria i del Pla, si dins aquesta operació de recuperació dels aqüífers veurem, tal i com es va plantejar en el moment de la seva creació, el tancament de son Tugores, perquè si no, de què estam parlant, exactament?, si continuarem posant plantes potabilitzadores sobre aigües salobres dels nostres aqüífers a mi em sembla que no és exactament el procediment més adequat i, com que no ho he vist clarament expressat, m'agradaria saber si efectivament son Tugores serà tancat o no d'acord amb les previsions del Pla.

El Pla, efectivament, es planteja uns estalvis importants, és a dir, d'un 6'7 hectòmetres cúbics d'aquí al 2006, i en l'horitzó del 2016, 14 i busques hectòmetres cúbics. No acabam de veure els mitjans i els recursos per assolir objectius tan ambiciosos i, fins i tot, hi ha una part de la memòria a la qual he estat donant voltes ara, mentre el Sr. Conseller parlava, cercant el paràgraf en concret i no l'he trobat, però jur que existeix; hi ha un paràgraf a la memòria on parla de les previsibles desviacions respecte als objectius d'estalvi, és a dir, que són objectius ambiciosos perquè les xifres quadren al final, però que em fa l'efecte que també tendran moltes dificultats de ser assolits com la pròpia memòria -no sé a quina pàgina- reconeix.

Però tal volta, i per acabar la intervenció que necessàriament ha de ser breu, jo crec que el principal emperò que es pot posar a aquest pla hidrològic i el principal problema d'aquest pla hidrològic és que no és el pla hidrològic de la realitat de les Illes Balears i, sobretot, de la real *politik* que fa el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Aquest pla hidrològic funciona sobre la hipòtesi que no hi haurà creixement de la població flotant a les Illes Balears en tot l'horitzó temporal que es planteja. Això és fortíssim, això voldria dir que això és el pla hidrològic d'un govern que, efectivament, hagués considerat que l'oferta turística de les Illes Balears estigués aturada i que no creixerà des del punt de vista quantitatiu en absolut, hipòtesi que a mi em semblaria absolutament raonable, però que, evidentment, no és la hipòtesi del Govern, no és la política del Govern.

En una paraula, aquest pla hidrològic no casa amb la Llei general del turisme, no casa amb les Directrius d'Ordenació Territorial; està basat en hipòtesi d'una altra política que no és la seva; supòs que perquè si aplicassin les dades i les previsions i les projeccions en el temps corresponents a la seva política, a les Directrius d'Ordenació Territorial en les seves successives versions i a la Llei general del turisme, lògicament aquí trobaríem que aquestes grans infraestructures que s'implementen per a obtenció de recursos tampoc no bastarien, i la dessaladora del Coll d'en Rabassa tampoc no bastaria perquè, efectivament, no entenem com es pot plantejar un no creixement de la població flotant quan aquí hi haurà creixement del turisme rural, de l'agroturisme, del turisme residencial, fins i tot de les places convencionals de caràcter hotelier i, sobretot, una altra qüestió: aquí estam dins un horitzó -jo crec que venturós i és un fenomen positiu- de superació de l'estacionalització. Vol dir que aquesta punta de presència de turistes, aquesta corba que té la seva punta el mes d'agost, tendirà a igualar-se, no s'igualarà, esper, d'una manera completa, però tendirà a igualar-se al llarg de l'any. Això no vol dir creació de més places, però sí vol dir més pressió sobre els recursos hídrics, això és evident; per tant, ens fa l'efecte que no s'ha tengut en compte la desestacionalització i el creixement objectiu del turisme a les Illes Balears i, a més, el creixement que es derivarà de l'aplicació o que permetrà l'aplicació de la Llei general del turisme i les Directrius d'Ordenació Territorial.

És a dir, en una paraula, aquest pla hidrològic és el pla hidrològic d'una altra política, corresponent a una altra política, no la seva.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Grosske, jo li demanaria, si és possible, que anàs acabant.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Sí, estic ja acabant, perquè aquesta és la tesi fonamental que m'agradaria exposar. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el diputat Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc he de reconèixer que no hem tengut gaire temps de llegir encara el Pla hidrològic i d'analitzar-lo en profunditat. Està bastant enfora del que eren els criteris de les Directrius, per tant en el sentit del nivell de concreció i, per tant, no l'hem pogut analitzar, però en qualsevol cas en primer lloc sí que dona allò que era el caos de la situació actual i de on ens ha duit un model territorial i un model de consum que no ha estat gens respectuós durant tots els anys del govern del Partit Popular en quin era el recurs hidràulic que teníem. La culminació d'aquesta manera d'actuar ha estat l'"Operació vaixell", 8.000 milions tirats a la mar.

Però primer, per aterrar i per intentar treure alguna dada que no sé si trobarem llavors a la memòria, jo aprofitaré la presència del conseller i demanaria -ja que el primer tema és aclarir quins són els recursos disponibles- aclarir quants d'hectòmetres cúbics actualment hi ha autoritzats, és a dir, quants de pous hi ha i quina autorització tenen, per saber no només quanta d'aigua tenim, sinó quanta ja té uns drets adquirits; saber-ho, perquè fins ara se'ns ha dit que no se sap; se sap, ja?, per saber els recursos disponibles ens sembla una dada interessant. Quanta aigua privada hi ha? Quanta aigua privada hi ha a les Illes Balears avui? És interessant saber-ho per saber quins són els usos que també té i saber quina disponibilitat real, jurídica, també tenim d'aquests recursos.

Bé, li hem de reconèixer que les instal·lacions que es preveuen ens fan feredat, feredat. Ampliar sa Marineta després de no poder extreure el que s'havia previst no ens sembla raonable, com no ens sembla raonable aquesta instal·lació en el Puig Roig, que encara no hem aclarit ben bé quina serà la seva funció, o que s'admetin captacions de ses Ufanes o de l'assut d'Almallutx, en plena Serra de Tramuntana; un parc natural com hauria de ser la Serra de Tramuntana i continua sent objecte de cobdícia d'aquest pla hidrològic. Una pregunta a la qual no hem tengut encara accés: l'evaluació d'impacte ambiental, hi és, d'aquests projectes? Diu l'avanç de Directrius d'Ordenació del Territori o, millor dit, perdó, el projecte de llei, ja, que tots aquests plans tendran avaluació d'impacte ambiental, tots els plans d'abast territorial, per ja -malgrat el projecte concret també hauria de dur el seu- a un altre nivell veure l'avaluació d'impacte ambiental que tendran *prima facie* totes aquestes instal·lacions. Estan fets? Quin tendrà Almallutx, per exemple?

També, en tercer lloc, se'ns parla d'unes idees d'estalvi. Jo no he vist mesures coercitives, o alguna mesura, alguna mesura concreta, una, que contribueixi efectivament a l'estalvi. Hi és?, quines?, perquè la veritat és que primar no sabem ben bé quins objectius tendrà. D'entrada se'ns diu que es primaran aquelles concessions que tinguin major eficiència d'estalvi d'aigua, i jo li deman: Quantes negatives hi ha hagut fins ara de concessions? Quantes negatives ha fet? Per saber que vostès primaran els més eficients, de moment a quants han dit que no?, perquè, clar, si diuen que no a molts primar té molta importància, però si no diuen que no a ningú primar té molt poca importància.

Les pèrdues de xarxes d'aigua es diu que es tendran en compte. Jo estic molt satisfet de veure que el conseller sembla que a la fi veu la importància d'això i que no és un tema, entenc, no ho sé, potser vol dir que pretén que els ajuntaments ho arreglin, perquè fins ara se'ns ha estat dient per part del Govern que el tema d'aigua, de proveïment d'aigua a les poblacions, és un tema municipal. No sabem com lliga això aquí. Bé, llavors es diu dels consells insulars, a més a més, és a dir, que aquí ja és un desconeixement de la competència hidràulica, però en qualsevol cas se'ns diu: "Aigua, tema municipal". Bé, només es fa comptes que els ajuntaments ho arreglin?, o s'hi implicarà el Govern?, o aplicarà mesures de caràcter coercitiu o de caràcter legal, vull dir, de caràcter d'obligació jurídica per garantir la reparació d'aquestes pèrdues de les xarxes?

I jo afegiria un altre tema: les xarxes separatives: no ho considera positiu, el Govern, que hi hagi xarxes separatives, en els nuclis de població? Per exemple, en la línia de col·laboració, ara, amb els plans d'obres i serveis insulars, el Govern es nega a finançar, maldament l'aportació sigui molt petita, però considera que no ha de finançar projectes d'aigües separatives, i jo li deman si continuarà aquesta política o veuran ja la intel·ligència per a l'eficiència, la importància que hi ha de no dur les aigües potables per allà mateix per on van les aigües brutes?

Quant a les instal·lacions també hem vist..., no hem vist la referència a son Tugores, jo li deman; potabilitzar aigua salabrosa dins l'interior de les Illes, això està previst o no?, i, en qualsevol cas, quin és el futur de son Tugores, aquesta ampliada planta i amb despeses importants d'ençà la teòrica provisionalitat?

Se'ns diu -també ho voldríem aclarir- els usos. Els usos, afortunadament l'ús agrari ha passat per damunt d'alguns dels usos que tenia prevists abans, però continuen els nous assentaments turístics, una nova urbanització que es pretengui demà al matí -es Pujol, la que sigui- un nou nucli de població o qualsevol projecte d'urbanització, d'ampliació de sòl residencial, de lleure, absolutament vocació de lleure que es veu clarament, continua tenint prioritat damunt l'ús agrari? Així es desprèn de la prioritat d'usos. Nosaltres creim que a les Illes Balears hi ha uns usos molt diferents, els usos de residents i de l'activitat econòmica actual, que s'ha de garantir per damunt tot, naturalment. Segon punt, en activitat econòmica actual hi entra el sòl agrari. Després hi entren els altres, els de desenvolupament de caràcter turístic. No és el plantejament -ja ho sabem- del Govern balear.

I d'aquí anam a aquesta idea, també, del sostre de població. Com han calculat el sostre?, quina és la relació entre sostre de població, de capacitat d'habitació urbanística, 4.100.000 habitants en aquest moment a les Illes Balears segons les dades del Govern sense comptar sòl rústic, on va moltíssima aigua per a ús domèstic, no per a ús de reguiu, per a ús domèstic, també, per tant suposadament humà, urbà, i jo li deman quina és la *ratio* per transformar capacitat d'habitació en població a la qual s'ha de servir aigua?, com és que fan aquesta translació?

Per altra banda, respecte als aqüífers sobreexplotats vostè ha dit -jo no sé si hi ha hagut un error- vostè si hi repara ha dit que si són sobreexplotats o no ja ho dirà el Pla hidrològic. Jo crec que estam parlant del Pla hidrològic i el Pla hidrològic no ho diu; el Pla hidrològic es torna a remetre a plans d'explotació, es torna a remetre a estudis posteriors perquè sembla que no arriba encara a conclusions de sobreexplotació de cap ni un dels aqüífers de les Illes Balears, tot i que les *ratios* són força interessants com per escometre ja la incoació d'un expedient de sobreexplotació de més d'un indret. En qualsevol cas, celebrem que no es donin concessions a aquests aqüífers classificats però, clar, sense saber l'abast de les autoritzacions que, si es permeten, farà molt mal calibrar-ho, una autorització que no és cap novetat: des de l'any 73 s'han d'autoritzar qualsevol ús d'aigua a les Illes Balears fins i tot dins aigües privades, és a dir, no és que sigui una novetat ara del Pla hidrològic respecte dels sòls classificats o dels aqüífers classificats sinó que l'autorització és quelcom inherent a la sol·licitud d'aigües a les Illes Balears. En qualsevol cas confiam, i confiam poc, però voldríem que aquestes autoritzacions seguïn uns criteris restrictius; el que passa és que la situació d'aquest aqüífers fa tants d'anys, que és delicada, i l'absoluta insensibilitat del Govern respecte d'aquest moment que viuen aquests aqüífers ens fa ser, com a mínim, escèptics. Però vaja, bo és si el pla, com a mínim legalment, estableix aquests requisits.

Bé, vostè també ens ha parlat del fet que hi ha d'haver moviments entre aqüífers i hi ha d'haver, fins i tot ha dit, gestió unificada. Nosaltres ens hem quedat amb aquesta paraula perquè hi ha una reivindicació de fa estona que efectivament l'aigua ha de ser un recurs estratègic que no es pot deixar senzillament en mans municipals, és a dir, no es pot anar amb la idea que cada ajuntament s'espavili pel seu vent, sinó que és bo que el pla dissenyi, sobretot si hi ha d'haver aquests préstecs d'aigua entre aqüífers. Si això és així, fins a quin punt s'hi compromet el Govern?, perquè fins ara -ho torn a recordar- si serà el Govern o senzillament queda aquí establert i gestos perquè, tot i que els criteris ho deien, tot i que ho anaven dient tots, el conseller de Medi Ambient ha anat dient per activa i per passiva que si hi havia d'haver aigua cada ajuntament que s'espavilàs. Bé, jo li retraurè qualque retall de diaris de sessions, no evidentment de premsa, però voldria anar equivocant jo. En qualsevol cas seria una bona notícia que el Govern se'n temés de la importància d'aquest tema.

Respecte de les zones inundables, que fins ara se'ns havia dit que era de gairebé impossible realització i que era molt complicat, hem vist que es remeten a un annex, a un estudi. A nosaltres ens agradaria saber quina és l'abast d'aquestes zones inundables, si ja estan prèviament delimitades i si s'imposaran als planejaments municipals. En qualsevol cas, quina és la dificultat per anar més enllà i anar a la delimitació del domini públic hidràulic, per tant anar a declarar quina és la zona pública i quina és la zona de servitud en tot el nivell del domini públic hidràulic i no just les zones inundables que, evidentment, ens sembla que és la prioritat però no l'únic tema.

Per tant jo crec que com a mínim aquest primer torn és el tema que m'agradaria aclarir, i només apuntar -ja que parlem d'aigua i el tenim a vostè present- a quin moment en troba una resolució del Parlament, de fa un parell d'anys, ja, a la qual s'obligava al fet que el preu en alta també fos un preu sotmès a la comissió de preus i s'eliminàs la picaresca que el mateix concessionari d'aigua en baixa s'autocompri o, fins i tot, la compri il·legítimament a un altre propietari sense que aquesta transacció, amb una plusvàlua tan important, sense que aquesta transacció sigui fiscalitzada per la comissió de preus. Hi ha un mandat d'aquest parlament; Sr. Conseller, a mi m'agradaria saber què fa amb aquest mandat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo li demanaria, Sr. Alorda, si és possible, que anàs acabant la seva intervenció.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Diré, per tant, idò, la darrera pregunta. Hem vist que el pla reconeix un dèficit de l'aqüífer Lluçmajor-Campos, fins i tot a les previsions -si no ho he entès malament- del pla. Campos preveu un creixement urbanístic també molt important en sòl residencial de nova creació. Tindrà cap influència?, perquè es diu que es mirarà d'estalviar a nivell agrari; a nivell de creixement de nous sòls residencials amb vocació de lleure, de segones residències, turístics, són sòls turístics, tindrà cap, alguna, una mínima, anecdòtica, repercussió el fet de la situació que vivim a nivell hidràulic a les Illes Balears?

I només la darrera: Quin és el preu de l'aigua depurada per vendre per regar camps de golf? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. LLETRAT:

Sra. Presidenta, si m'ho permet, perquè en quedi constància, en aplicació de l'article 40.6 del Reglament, passa a actuar com a secretari en funcions l'Hble. Sr. Joan Mari i Bonet.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Lletrat.

A continuació, pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller i membres del Govern que l'acompanyen, en primer lloc, voldria fer, abans de qualsevol crítica, una valoració que potser sorprengui, però és una valoració positiva del Pla hidrològic que el Govern ha presentat. Jo he de dir que això és un document que ha estat molts d'anys a venir, jo crec que fa dècades que s'hi fa feina, que es prepara, estudis previs, directrius, etc., ha estat un camí molt llarg, però que aquest document que avui se'ns presenta aquí, l'explicació del qual se'ns fa avui, la veritat és que té una qualitat molt superior al que són els documents habituals que emanen del Govern, molt superior. Això no lleva que no hi hagi una sèrie de qüestions que després plantejaré, aquí on veig aspectes no prou ben resolts, dubtosos o d'un altre tipus, però, en principi, hem de dir que aquest document fa una fotografia realista de la situació actual, dels dèficits actuals, que proposa, cosa realment fora del que és comú, mesures transitòries que, a primera vista, semblen efectives, quant a aturada de les noves concessions a una sèrie d'aqüífers que estan sobreexplotats, encara que s'utilitzi l'eufemisme de classificats, i que agafen una part important dels aquífers de Mallorca, d'Eivissa i, òbviament, de Formentera, i que limiten a una quantitat mínima, com són 500 metres cúbics a l'any, qualsevol nova concessió, cosa que el redueix estrictament a un ús familiar i fins i tot diria que poc, gens, abundant.

Per tant, vull fer aquesta consideració prèvia, que aquests estudis que es plantegen cobreixen tot el ventall del que s'ha de fer, que és ambiciós, i que, per tant, aquí hi ha molta feina cap al futur, perquè no és més que una primera passa, això.

Ara, una vegada dit això, també vull entrar, una vegada feta aquesta felicitació a qui ha fet la feina tècnica, per dur endavant aquest projecte, en el que són ls objeccions, que ja veig en una primera lectura, perquè és un document d'una complexitat..., no és un document senzill, allò que en una primera lectura hi veig.

I la primera qüestió és el balanç del que són recursos i demandes. És una peça fonamental de qualsevol pla hidrològic saber quines són les demandes que s'han de cobrir i llavors de quins recursos o quines infraestructures s'han de crear per poder equilibrar-los. Aquí es fan una sèrie de valoracions sobre els recursos disponibles; com ha dit el conseller, es redueixen les expectatives teòriques de creixement de les dotacions per habitant, uns creixements més limitats; hi ha propostes d'estalvi, de reutilització d'aigües residuals, etc., però tot això es fa per equilibrar o per demostrar que amb aquesta nova explotació dels recursos de les aigües subterrànies més les infraestructures existents més les noves que es faran hi haurà aigua suficient perquè l'any 2006 i l'any 2016 es pugui donar cobertura a les necessitats que es plantegen. I quan es plantegen aquestes necessitats, la primera necessitat o la necessitat que sempre, políticament, és objecte de més controvèrsia és la necessitat dels usos urbans, per tant, la necessitat de la població, i és on trobam que aquest equilibri, aquest balanç suficient, equilibrat, s'aconsegueix amb uns creixements de població que són, des de tot punt de vista, molt limitats i que, en qualsevol cas, són absolutament diferents d'aquells que es fan en els altres documents del Govern. Jo tractaré d'explicar que aquí es parteix d'una base que no és la base del document de directrius ni té una base real, objectiva, és que la població estacional es manté estable durant vint anys, pensar que la població estacional es manté estable durant vint anys, a mi, els vint anys, ja no m'interessen, durant deu anys, per poder parlar de coses que puguem agafar més o controlar una mica més o veure de més a prop, i és clar, això no és real, des de l'any 96 fins avui, l'any 99, això ja s'ha desviat, basta veure tot el que es construeix a les zones turístiques de les Illes Balears per veure que la població estacional no és estable i que, a l'inrevés, la població estacional, encara que hi pugui haver una retirada o un alentiment del creixement de places hoteleres o de places inscrites en els registres de turisme, la població estacional té unes perspectives de creixement real, ja no parl de possibilitats urbanístiques, que són immenses, sinó un creixement real, i tant fins ara com en un futur pròxim no es veu que això pugui canviar, perquè, de sòl, no en faltarà, de sòl classificat, no en faltarà, i el mercat, segons sembla, continuarà demandant aquest creixement, i per tant hi haurà aquesta resposta. Per tant, sense parlar ni d'hectàrees ni de quantitats que em puguin dir que no són equivalents, ni parlar si la població és en punta o és població equivalent, que és de la que tracta el Pla hidrològic, lògicament, aquí hi ha un fet, el Pla hidrològic parteix de la congelació durant vint anys, durant deu anys, de la població estacional, i després agafa una hipòtesi, que pot ser perfectament compartida, una determinada hipòtesi de creixement vegetatiu de la població i de creixement immigratori de la població, agafa una tesi o una hipòtesi intermèdia entre les possibles d'un creixement del 5% cada cinc anys, però, de fet, el que és important d'aquestes projeccions demogràfiques, el que és important, és que parteix de la congelació de la població estacional durant tot el període de deu i vint anys, els dos horitzons del Pla hidrològic. Aquí crec que hi ha un grau d'irrealitat o bé de divergència profunda amb el que són la resta de decisions que el Govern pren que afecten el territori, per tant, a la capacitat de població.

Crec que aquesta és la població més important, la més important, l'objecció més important que s'hi pot posar és aquesta perquè, lògicament, si després d'haver fet tots els -si em permet l'expressió- malabarismes per poder arribar al balanç equilibrat, per arribar a igualar demandes i recursos, a base d'estalvis, de disminució de les dotacions per habitant, de transvasament d'una unitat hidrològica a una altra, de dessaladores projectades, de transvasaments projectats, etc., fins i tot d'aprofitament de les aigües de ls Ufanés i del torrent d'Aumadrà, després de tot això, això resulta ajustadet, òbviament, si això parteix d'unes quantitats de població que no són contrastables amb la realitat ni tenen cap tipus de garantia de poder sostenir les limitacions que suposen, perquè jo crec que al balanç se'n garanteix el desequilibri.

Una altra qüestió que volia plantejar és que un dels capítols que tracta el Pla és el de les aigües residuals, de la depuració d'aigües residuals, reutilització d'aigües residuals, etc.

I em sorprèn que tot el que són les obligacions de depuració d'aigües residuals, de qualitat en la depuració de les aigües residuals que estableix la directiva europea de l'any 1991 i els corresponents decret llei i decret espanyol que ho traslladen, les dates que posa per a l'entrada en funcionament de cada nivell a 1 de gener del 99 per a les zones sensibles a partir d'un determinat tamany de població, l'any 2001, etc., totes aquestes dates desapareixen d'una manera..., no sé, no són ja..., i tot queda en una nebulosa referència, que dins l'any horitzó, primer horitzó, o sigui, l'any 2006, es compliran totes aquestes obligacions, i crec que totes aquestes obligacions s'han de complir abans, en unes dates molt més concretes.

També voldria plantejar el problema de la xarxa en alta d'aigua potable a cada illa. Jo crec que aquesta és una qüestió que hem discutit moltes vegades, no vol dir que hi hàgim estat d'acord. Crec que és una necessitat, en un pla d'aquesta ambició, plantejar aquesta qüestió per donar eficiència als recursos disponibles, per compensar unes unitats hidrogeològiques amb d'altres, per poder tenir a una cosa que també crec que seria justa, que és una certa equiparació del preu que l'usuari paga per metre cúbic d'aigua, qualsevol sigui el seu lloc de residència. I no dic que no hi hagi qualche referència, però em sembla que hi ha poc compromís en aquest projecte d'una xarxa a cada illa que realment garanteixi als municipis o als nuclis de població l'aigua perquè la distribueixin els ajuntaments i, per altra banda, que aprofiti i assumeixi com una competència o un compromís d'àmbit insular o d'àmbit autonòmic assegurar els recursos necessaris.

Per una altra part, hi ha una referència a les pèrdues a les xarxes de distribució i a la qualitat d'aquestes xarxes, a les pèrdues que es produeixen en aquestes xarxes. Per una banda, em sembla que considerar l'any 2006 és acceptable un 20% de pèrdues a tot el volum d'aigua que es distribueix a tots els municipis, em sembla que és un objectiu insuficient, em sembla que és un objectiu, encara que estiguem allunyats d'aquest 20%, i encara no acabam de saber-ne el grau, perquè també és difícil, però considerar que el 340% és acceptable i que el 20% és òptim l'any 2006, em sembla, per una part, que és un objectiu insuficient, tenint en compte l'escassetat del recurs d'aigua que tenim.

Per una altra banda, també em sembla que és una mica poc compromès per part del Govern de la comunitat que faci recaure aquest esforç inversor, que crec que no s'ha avaluat dins el projecte, sobre els ajuntaments. Crec que els ajuntaments, realment, amb les xifres que es van manejar a la Comissió sobre l'Escassetat d'Aigua, difícilment podran afrontar el cost d'aquestes renovacions, gairebé diria que massives de les seves xarxes de distribució municipal per assegurar un aprofitament molt més alt del recurs.

Per una altra part, una qüestió que també voldria plantejar es el tema de les zones inundables. Crec que, efectivament, és molt important que es delimitin les zones inundables, és molt important que siguin sostretes de qualsevol activitat urbanística i, a la vegada, entenc que, òbviament, l'organisme que té coneixement i capacitat per fer aquesta delimitació de les zones inundables és l'administració hidràulica de Balears, la Junta d'Aigües, l'administració hidràulica. Per tant, em sembla que traspasar, encara que sigui transitòriament, però tots sabem què llargues que es fan les transitorietats, als ajuntaments la responsabilitat que en els seus planejaments urbanístics facin aquesta delimitació de les zones inundables, és una mica el de sempre, en el sentit que quan tenim un problema, es planteja que a llarg termini es farà una solució magnífica i, mentrestant, es diu que els ajuntaments ho facin, i no sé si els ajuntaments estan en condicions o tenen els elements de judici, si forma part del seu àmbit de coneixements habituals fer aquestes delimitacions de zones inundables.

En conjunt, vull insistir que l'aspecte... I també voldria fer referència a una altra qüestió que tenia pendent d'explicar, que també l'han plantejat aquells que han fet ús de la paraula amb anterioritat, que és el tema de les dessaladores d'aigües salobres, si realment, i és una pregunta que faig, queden prohibides les dessaladores d'aigües salobres i quin és el futur, les perspectives o el calendari de les que actualment existeixen i que, en principi, d'acord amb els convenis que inicialment s'havien subscrit en el seu moment amb el Ministeri d'Obres Públiques, havien de tenir un caràcter estrictament temporal, per cobrir un problema conjuntural, i no com un sistema definitiu i estable d'explotació d'aigües subterrànies.

En conjunt, de totes maneres, voldria centrar l'atenció que el problema més important que veig en aquest document, que voldria veure aprovat al més aviat millor, perquè, realment, és allò que ha de permetre que tota aquesta gamma d'estudis i de decisions administratives que el Pla hidrològic permet prendre a l'administració hidràulica es puguin començar a prendre, però el que veig més allunyat de la política del Govern balear actual i de la pròpia realitat edificatòria, immobiliària, turística, de les nostres Illes són les previsions demogràfiques, les previsions de població, i la congelació durant tot aquest temps de la població estacional. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Rovira.

EL SR. ROVIRA I DE ALÓS:

Gracias, Sra. Presidenta. En primer lugar, quiero agradecer la presencia del conseller de Medio Ambiente, también, por supuesto, la del equipo que le acompaña, darle la enhorabuena por este Plan hidrológico, por este ambicioso Plan, esta enhorabuena, por supuesto, la hacemos extensiva al equipo técnico que ha trabajado, al equipo redactor. Consideramos, además, no solamente que la redacción de este Plan ha sido muy correcta, sino que, además, el trabajo que se ha venido haciendo en la Conselleria y el trabajo que hay previsto y las inversiones previstas están, de alguna manera, solucionando el problema que en un momento determinado ha habido en estas Islas de escasez de agua, sobre todo, también, de mala calidad del recurso, que los ciudadanos tenían que soportar, sobre todo en la zona costera de la bahía de Palma.

En este sentido, creemos que desde el Gobierno del Partido Popular se ha trabajado muy en serio, que en estos momentos hay un agua de calidad que se está ofreciendo al consumo y que en ningún momentos los agricultores han visto peligrar un bien, que también les es superimportante para sacar adelante una actividad que es, ciertamente, difícil, como es la agricultura.

En este sentido, creemos que este Plan es muy ambicioso, que, de alguna manera, se tratan temas muy complejos, que se marcan seis grandes objetivos, como muy bien se ha dicho, que creemos que si se consiguen estos seis objetivos, se podrá decir que el problema del agua va a dejar de serlo. Creemos que es muy importante asegurar esa cantidad y calidad del agua. Creemos que también es muy importante, para asegurar la calidad y la cantidad, que el ahorro pase a ser una de las situaciones habituales, tanto por parte de los ciudadanos como por parte de las empresas. Creemos que se deben proteger, por supuesto, los recursos, y creemos que, de alguna manera, en este Plan se contempla esa protección de los recursos y esa reutilización del agua depurada, y evitar que un recurso que nos cuesta tanto, como es depurar el agua y los residuos, al final tenga que echarse simplemente al mar, creemos que es muy positivo que se tomen medidas para que ese recurso, como es el agua depurada, se pueda aplicar, sobre todo, a la agricultura, a campos de golf i a la industria turística.

Por todos estos objetivos que creemos que este Plan va a sacar adelante, le damos de nuevo la enhorabuena. Creemos que se está haciendo una política correcta, que la materia del agua es muy compleja, que es muy fácil hacer demagogia, que es muy fácil hablar y que es muy difícil poner soluciones, y que, de alguna manera, se están poniendo soluciones, ya las hemos visto en estos años anteriores, ya hemos visto que nuestros ciudadanos disfrutaban de un agua de calidad, bastante aceptable, sobre todo en comparación con otras épocas, en las que, efectivamente, ha habido problemas.

Y le damos la enhorabuena. Le animamos a seguir por este camino. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per contestar a les observacions fetes pels diferents grups parlamentaris, té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que també és obligat començar donant les gràcies; al representant del Partit Popular, els seus ànims, però també aprofitar per començar donant també les gràcies al Sr. Triay, del Grup Socialista, per la valoració positiva que ha fet del document del Pla hidrològic. Crec que val la pena destacar-ho per una cosa, perquè el Sr. Triay està acostumat, quan ha començat les seves exposicions, a donar-me l'enhorabona per, a continuació, tractar de posar en evidència qualsevol error, gairebé sempre n'hi sol haver algun, qualsevol incoherència o qualsevol actitud negativa que hi pogués haver en qualsevol presentació o document que he tengut oportunitat de fer.

He de dir que en aquest cas la seva actitud ha estat honesta, que de veritat m'hi donava l'enhorabona, per tant, la hi vull agrair, tot i que després tendrem oportunitat de discutir també alguna de les asseveracions o reflexions que vostè m'ha fet.

En tot cas, i seguint un poc l'ordre d'intervencions, tractaré de donar resposta, no sé si podré fer-ho, a totes les intervencions i reflexions que vostès m'han fet, però sí que crec que sobre la majoria de les quals, almanco sobre les que he pogut prendre nota.

Començant per la primera intervenció, diré a la Sra. Munar que no ens hem torbat setze anys per inventariar els recursos que tenim a la nostra comunitat o per dur endavant tot un Pla hidrològic de les Illes Balears o altres documents amb un discurs que jo ja l'hi he sentit qualque vegada que hem tardat setze anys per dur endavant projectes que en aquest moment tenim en marxa, i en absolut, i vostè ho sap, això és així.

Nosaltres, des del Govern, el que fem és una feina constant, resolent problemes que es plantegen a la nostra comunitat, que, com vostè sap i coneix molt bé, és una comunitat absolutament dinàmica, és una comunitat que està en marxa, i el que són problemes avui, el dia de demà s'ha resolt, i viceversa, és a dir, allò que en un moment donat no s'ha posat en qüestió, el dia de demà pot ser un plantejament que es pugui convertir en un problema; exemples, mils, des de la compra de finques per part de ciutadans europeus fins al mateix tema de l'aigua, perquè fa setze anys no hi havia aquests plantejaments.

Per tant, el que jo crec que és important, i parl en termes estrictament polítics, és donar solució als problemes que es plantegen en cada moment i en cada circumstància dins la nostra comunitat, crec que no és en absolut positiu fer aquests recorreguts històrics, perquè és ver que els problemes d'avui no són els problemes d'ahir, i esper que tampoc no siguin els problemes de l'any 2006 o de l'any 2016, almanco pel que fa a l'aigua, perquè estic convençut que el Pla hidrològic farà que aquests problemes no hi siguin.

Miri, garantir els recursos, les mesures que s'han d'implementar mitjançant aquest Pla hidrològic, hi ha tot un seguit de mesures, hi ha tot un seguit de recursos que es posen no a disposició, però sí que es posen en marxa i per als quals s'ha de cercar finançament, algun dels quals ja és en marxa, algun dels quals, en aquest moment, es troben en gestió de signatura, precisament demà al matí som a Madrid per gestionar una vegada més els reiteradament incomplets convenis de l'any 94 i de l'any 95 per part de l'Administració central. Qualque finançament d'aquests ja se cerca en aquest moment per part del Govern, i, evidentment, quan parlem d'horitzons a mig i a llarg termini, 2006 i 2016, és cert que tots els recursos no són en aquest moment a la nostra disposició.

La materialització dels grans projectes, és a dir, sempre que el Govern fa qualque cosa, pareix que duu endavant actuacions que no han d'arribar mai, pareix que necessàriament hem de fer feina amb uns horitzons massa llargs, 2006, 2016, no, miri, jo crec que aquesta és la manera de fer feina, planificar, i a més, planificar amb futur. És ver que en el decurs del temps haurem de fer correccions, que no sempre es complirà aquesta planificació que ens hem fixat, i que, efectivament, qualque modificació, com deia el Sr. Grosske, qualque ajustament, haurem de dur endavant, és lògic, jo crec que no hi ha altra manera de planificació. Miri, quan fem els pressupostos generals de la comunitat, els fem només a un any vista, i vostè sap que s'hi han d'introduir moltes modificacions, i crec que els passa el mateix, a vostès, a la institució que vostè presideix. Per tant, no crec que això sigui en absolut dolent, és una manera de fer feina, endemés, molt recomanable.

Vostè m'ha plantejat el tema d'Andratx, a veure com estava el tema del subministrament, ha parlat d'aigües brutes, però supòs que feia referència al subministrament d'aigua potable, no al tema de sanejament, ho esper, que hagi fet referència a això. Li diré que en aquest moment, a través d'un consorci, el Govern balear, a través d'Ibaen, ha posat ja en marxa inversions per prop de 700 milions de pessetes, endemés de l'artèria de connexió de la dessaladora de la badia de Palma amb tota la zona d'Andratx i Calvià, que són altres 1.700 milions de pessetes, que formen part d'aquest conveni que en aquest moment es tramita.

He d'aprofitar ara per fer una reflexió i un aclariment, no només a vostè, sinó també al Sr. Alorda, que m'ho ha plantejat en distintes ocasions, quant a les competències municipals sobre temes d'aigua. Miri, la competència del subministrament d'aigua als municipis és una competència municipal, efectivament això és així, crec que ho tenim absolutament clar i assumit. On actua el Govern per ajudar els ajuntaments a dur endavant aquesta competència municipal? en els subministraments en alta, en fer arribar des de distintes unitats hidrogeològiques, com bé deia algú, recursos excedents o sobrants d'una unitat a l'altra, per què? Per fer allò que també jo crec que amb molt bon criteri deia, em pens que era el Sr. Triay, per equilibrar i uniformar preus de l'aigua a cada un dels nostres municipis i no carregar sobre els ajuntaments aquesta competència, que és seva però que, efectivament, grava molt econòmicament i excessivament. Estic absolutament d'acord amb això, crec que és molt difícil que els ajuntaments puguin atendre la seva competència, que és seva, mitjançant només els seus recursos per garantir-ne el proveïment a la població.

Per tant, és important que les altres administracions, totes, ens hi impliquem; des del Govern ho fem a través de l'Institut Balear de l'Aigua i l'Energia mitjançant la constitució d'un consorci amb tots els ajuntaments que així ens ho demanen, i estam entrant en tot el que és el subministrament d'alta a les poblacions mitjançant aquests consorcis, en els quals entram amb el 50% a fons perdut.

Vostè sap que el que és en aquest moment objecte del pla d'obres i serveis dels consells insulars respectius és la xarxa en baixa en aquests mateixos municipis, que és allà on normalment, no sempre, però normalment, es produeixen les grans fugues i les grans pèrdues dins les xarxes que en aquest moment hi ha.

Per tant, aquest és el mapa competencial respecte de l'aigua. I no ens embullem més ni fem més demagogia sobre un tema tan important com és l'aigua. És una competència municipal, el Govern actua dins el subministrament d'alta de cada una d'aquestes poblacions i fa possible aquest trasvasament entre recursos d'una unitat a l'altra, que fa possible aquesta uniformització dels preus, que els preus siguin més o manco els mateixos per tot, i seria desitjable, efectivament, que les administracions, endemés de la implicació que tenim en el finançament d'aquests recursos, d'aquestes necessitats, jo crec que seria desitjable que ens hi implicàssim un poquet més.

Ha dit també que era important, Sra. Munar, que no hi hagués ni una gota més d'aigua sense depurar, d'aigua residual sense depurar, hi estic absolutament d'acord, i no només hi estic molt d'acord, sinó que, i ens ho han de reconèixer tots vostès, això, el gran esforç que ha fet l'Administració en matèria hidràulica del Govern balear ha estat aquests darrers anys l'esforç en depuració d'aigües, aquest esforç ha estat tan important que jo crec que podem dir, sense por de posar-nos vermells ni haver de mirar cap a un altre lloc, que en aquest moment som la comunitat allà on hi ha un nivell de depuració d'aigües residuals més alta, pràcticament, de tot Espanya, i tot i que encara hi ha qualche gota que, efectivament, se'ns escapa, i hem de continuar fent feina en aquest sentit, li he de dir que hi estic absolutament d'acord amb vostè, però miri, reconegui que la feina que s'ha fet en aquest sentit ha estat molt important.

El projecte d'aigües de Sa Costera és un projecte que està precisament dins aquest conveni que renegociam en aquest moment amb Madrid; hi ha uns trams que, efectivament, s'han fet dins el túnel de Sóller i a la sortida, jo no entraré en les connotacions a què vostè feia referència, però és cert que aquest tram ja s'ha fet, i també és ben cert que són uns recursos naturals que en aquest moment es perden, i bé, miri, el Govern, en aquest moment, ha passat les canonades allà on s'ha fet una obra, a l'obra de la carretera, i, per tant, és un projecte que durà el seu temps però que en aquest moment es desenvolupa.

Quant al tema de Sa Marineta, de les aigües de Llubí, a què vostè m'ha fet també referència, m'ha demanat a veure com estava aquest aquífer i jo li he de dir que està en perfecte estat de salut. No és un dels que el Sr. Grosske deia que estava fet uns *zorros*, li puc garantir que Sa Marineta està en perfecte estat de salut. Probablement és l'aquífer d'Europa que està més controlat i en millors condicions..., no en millors condicions, però sí en millors condicions per ser controlat, i li he de dir que està donant un bon rendiment, s'està fent una aportació de recursos molt important a la badia de Palma.

Miri, per acabar, a mi em preocuparia molt, Sra. Munar, que vostè tengués i només fes la lectura de la feina que fa el Govern en clau política. Miri, en feim, de política; a posta som polítics i a posat estam en el Govern, i ni vostè ni jo ens podem sostreure que d'aquí a quatre mesos hi ha eleccions. Per tant, el que sí li he de dir és que amb independència que hi hagués hagut o no hi hagués hagut eleccions des del Govern continuarem fent feina dins aquesta línia perquè pensam que és bona, perquè pensam que és la nostra obligació i que és la nostra responsabilitat. Ara, també -miri- no deixam de ser polítics i efectivament la feina que feim és una feina que volem que es valori, perquè pensam que és bona.

Deia el Sr. Grosske com a primera reflexió que el pla no s'ha realitzat de veres amb uns paràmetres de sostenibilitat, perquè deia -aquesta és una reflexió que ja m'han fet altres vegades- que jo, la veritat, és que no puc compartir, perquè deia que allò realment sostenible és que l'aigua que s'utilitza per satisfer la demanda sigui tota aigua de recursos naturals, que naturalment es vagi aportant i reciclant cada any. Miri, el concepte que tothom té acceptat de sostenibilitat és aquell que diu que satisfà la demanda actual sense comprometre la demanda futura; satisfent la demanda actual, Sr. Grosske, l'hem de satisfer, eh?; és a dir, la responsabilitat dels que sí tenim responsabilitats de govern, que no estam quasi sempre a l'oposició, a l'altre costat, és satisfer les demandes reals dels ciutadans; és que no ens queda més remei que fer-ho, això. Si estiguéssim acostumats només a fer pronunciaments i a no fer gestió de govern, potser ens podríem permetre conceptes de sostenibilitat com aquest. Miri, no, no, sostenibilitat és satisfer les demandes; hem de dir als ciutadans com satisfarem les seves demandes i com els donarem sortida. O no els hem de satisfer?, perquè si no...; idè em digui com ho farà si no basten els recursos.

Miri, jo no estic d'acord, jo no estic d'acord. És evident que donarem una passa històrica amb l'estació depuradora de la badia de Palma i és evident que la donarem perquè el que farem serà, efectivament, garantir la satisfacció de les necessitats dels ciutadans. I, miri, tot i que a mi m'agradaria que efectivament els recursos naturals d'aquesta comunitat fossin suficients per garantir aquesta demanda que tenim, la realitat és la que és, i és molt caparruda, eh?!, jo li puc garantir que maldament nosaltres vulguem que els recursos naturals bastin, quan s'acaben i no surt aigua per l'aixeta i els ciutadans en continuen demanant, tenim un problema, Sr. Grosske, el tenim i l'hem de satisfer. Per tant, jo crec que davant això el que és important és continuar actuant per baixar -com és el que proposa el Pla hidrològic- per baixar aquesta demanda, però mentrestant l'hem de satisfer, hem de ser capaços de donar sortida a aquesta demanda que ens plantegen els ciutadans.

Miri, jo la visió dantesca que vostè té dels aquífers no la puc compartir; estic preocupat, i li dic sincerament, per la situació de qualche aquífer que efectivament té una situació delicada d'intrusió marina, de salinització o d'una sobreexplotació; estic preocupat, ara, miri, no estam en cap situació que sigui irrecuperable; això és el que jo pens i això és el que diu el Pla hidrològic. Depenent de quin sigui, perquè és molt important en tema d'aigües i jo no em puc sostreure a això, depenent de quin sigui el règim de pluges que hi hagi aquests pròxims anys, depenent de moltes coses, en un període de temps relativament curt hi pot haver una recuperació importantíssima dels nostres aquífers.

El tema de son Tugores, que ha estat un tema un tant reiteratiu, que pens que gairebé tots vostès m'han plantejat, si es tancarà o no es tancarà, per ser directes i clars, el tema de son Tugores. Mirin, a curt termini, en el primer horitzó 2006 necessitam aquests recursos de son Tugores, necessitam aquests recursos de son Tugores. Són recursos que en aquests moments s'han de mantenir, i des del Govern, amb aquest sentit pràctic de les coses i donant satisfacció a les demandes dels ciutadans, pensam que fins que no tinguem perfectament garantit el subministrament de la població es podrà continuar, d'una manera controlada, controlant les unitats, controlant els recursos que s'explotin, s'ha de continuar explotant el recurs aigua salabrosa de son Tugores i, efectivament, de cara al futur tractarem, després d'aquest primer horitzó del 2006, de no haver de recórrer a recursos com el del tractament d'aigua salabrosa i la seva dessalació.

Per acabar em deia que aquest pla hidrològic de les Illes Balears no és el pla de la realitat de les Illes Balears, un poc dins la línia de reflexió que em feia el Sr. Triay, perquè nosaltres preveim que aquí no hi ha s'haver un creixement de la població flotant, de la població estacional, i aquest no és -em deia pràcticament utilitzant la mateixa expressió que el Sr. Triay; vostè l'ha dita primer però després el Sr. Triay també ha fet menció a això- em deia vostè que això és una política que no és la del Govern i el Sr. Triay em deia pràcticament el mateix, que això no és la política del Govern. Miri, jo evidentment no discutiré amb vostès quina és la política del Govern, és a dir, jo estic -no sé si per sort o per desgràcia- estic dins el Govern en aquests moments, sé quina és la política territorial que feim, conec d'una manera més tangencial quina és la política turística que feim en aquesta comunitat, i tot i que el nostre model turístic i territorial no passa, efectivament, pel creixement zero, sí que passa per una contenció important, molt important, d'aquest creixement. Per tant, dir que en aquests moments no preveim un creixement important de la població flotant és absolutament la política d'aquest govern, és absolutament i sense cap tipus de reserva la política d'aquest govern, en matèria d'ordenació del territori i en matèria turística.

I miri, -i ja també aprofit per contestar el Sr. Triay, que em deia que els pròxim 10 anys la població no creixerà i tal- el primer que m'agradaria destacar és que tot el temps que estic parlant i tot el temps que estic fent aquestes referències estic parlant d'unes estimacions que feim a 10 i a 20 anys i, per tant, com a estimacions que són ja he dit al principi..., mirin, a mi no em cau cap anell per dir-ho, es poden desviar i pot ser possible que haguem de fer qualche rectificació aquí dins. En qualsevol cas jo li vull fer veure que aquí tenim un marge importantíssim de flexibilitat i de reconduir aquests consums.

Primer assumpte, que ho tenen vostès dins el Pla hidrològic i que jo crec que és important considerar, és que estam escrivint en aquests sostres, en aquests horitzons, 350 litres per persona i dia, que és una quantitat que qualsevol tècnic els podrà explicar perfectament que és una quantitat molt flexible, és a dir, no un poc flexible, molt flexible, és a dir, que estam donant un marge aquí importantíssim per cobrir la demanda tèdrica del 2006 i el 2016. Per tant, aquí ja hi ha una bossa de flexibilitat que a mi m'agradaria que vostès considerassin perquè és una bossa de flexibilitat molt important.

Segona reflexió en aquest sentit que els vull fer i també ho ha mencionat al final de la seva intervenció el Sr. Triay. Miri, estam parlant -el Sr. Triay pensa que no és un objectiu molt ambiciós- estam parlant del fet que en el 2006 la reducció que en aquests moments es podria estimar efectivament entre un 30% de les pèrdues, es recondueix a un 20%, que guanyem un 10%. Això són entre 25 i 30 hectòmetres l'any. Però és que després, 10 anys després, parlam de reconduir aquesta pèrdua a un 15% del total del subministrament que tenim en aquests moments o de la demanda que tenim en aquests moments dins la nostra comunitat.

Per tant, jo crec que si no perdem de vista que parlam d'estimacions de cara al futur i tenint en compte que manejam aquests dos paràmetres que jo crec que són molt important, he de dir que les estimacions que fa el Govern del fet que, efectivament, el creixement dins la nostra comunitat de població flotant no sigui important, sigui de qualche manera més bé petit, no creixement zero -ho reiteraré tantes vegades com faci falta, no és el nostre model polític; el nostre model polític és el del creixement moderat, però és el del creixement o, al cap i a la fi, si vostès ho volen jo els demanaria que no diguin clarament i vostès diguin, Unió Mallorquina, PSOE, PSM, Esquerra Unida, diguin "no, el nostre creixement, el nostre model és creixement zero"; mirin, el nostre no ho és i ho deim sense cap tipus de reserva. Nosaltres pensam que dins aquest creixement moderat i amb aquestes dues reflexions que els he fet no estam en absolut compromentent aquests horitzons que donam, és a dir, creim que es poden complir i ho creim seriosament.

M'ha començat el Sr. Alorda, ...perdó... M'ha començat el Sr. Alorda parlant del fet que per saber la demanda, el que en aquests moments hem de cobrir, necessitam saber les autoritzacions que tenim admeses per part de l'Administració hidràulica en els pous de la nostra comunitat, una vella aspiració del Sr. Alorda que en reiterades ocasions m'ha plantejat i m'ha demanat, i jo en reiterades ocasions li he contestat que aquest és un estudi que s'està fent en aquests moments, finançat per l'Administració central, que va ser la que va tenir les competències fins a l'any 95, com el Sr. Alorda coneix molt bé, i que nosaltres, a partir de l'any 95, quan ja hi havia la gran majoria de pous que hi ha en aquesta comunitat fets, vàrem entrar a tenir competència directa. És el Pla Arica, que són 160 milions de pessetes i que en aquest moment s'està desenvolupant, i jo li prometo que tot d'una que tinguem les dades, Sr. Alorda, les hi passaré, però no les tenc, no les tenc.

Bé, deia el Sr. Alorda, jo diria que curiosament en contraposició o en total confrontació amb el que deia el Sr. Grosske, que no es pot admetre que tinguem captacions d'aigües superficials o subterrànies, perquè en parlava d'Ufanés i em parlava d'altres captacions subterrànies, a determinades zones de la nostra comunitat perquè estan dins entorns - efectivament estic d'acord- realment privilegiats i que no es podien permetre aquestes captacions. Per altra banda, el Sr. Grosske em deia que aquests recursos naturals, que són els recursos que en aquest moment tenim, els hem d'aprofitar tots, tots, els hem d'aprofitar tots -d'allà on sigui, supòs que els capturem d'allà on sigui, no podran sortir d'allà on sigui aquests recursos- per anar a un aprofitament sostenible dels recursos de la nostra comunitat. *Ni tanto ni tan poco*, és a dir, jo el que crec és que efectivament els recursos naturals s'han de poder tenir i s'han de poder obtenir allà on són, i si estan en un moment donat a una zona privilegiada i a una zona protegida jo crec que no queda més remei que anar allà i cercar-los. Això s'ha de fer d'una manera racional i tractant que l'impacte que es produeixi sigui el més petit possible i d'una manera absolutament integrada dins l'entorn, sens dubte, Sr. Alorda, sens dubte. El que passa és que l'exercici, la responsabilitat de govern et dona aquesta mesura de l'equilibri, és a dir, jo crec que no es pot ser excessivament dogmàtic en aquestes coses i això és una tendència que a vegades dins el PSM vostès tenen, ser excessivament dogmàtics amb les coses. Jo crec que és bo anar equilibrant, anar cada vegada mirant, de les possibilitats que tenim, quines realment es poden dur endavant i quines no són possibles.

El tema de proveïment d'aigua a poblacions pens que ha quedat suficientment explicat. I després em demanava si des del Govern donarem suport a la política de xarxes separatives d'aigües. Sí, (...), ja li dic que sí, que li donarem suport, hi estam disposats; el que passa és que els recursos financers de la Comunitat no són, dissortadament, il·limitats. Miri, és una política que ens agrada, que ens va bé, la política de reutilització de les aigües grises o de les aigües depurades i tractades terciàriament, sense cap dubte, sense cap reserva. El tema és una vegada més econòmic.

Em demanava els sòtils poblacionals, la *ratio* que estam utilitzant -també té una certa fixació en aquest tema- la *ratio* que estam utilitzant per establir els sostres poblacionals dins el Pla hidrològic. Utilitzam bàsicament la mateixa que les Directrius d'Ordenació del Territori: la població que realment tenim en aquest moment dins la nostra comunitat i, a partir d'aquí, feim l'extrapolació. Jo crec que és ben senzill.

Després em deia que no sabia si m'havia entès bé quan li deia que el Pla hidrològic faria posteriorment la declaració d'aqüífers sobreexplotats. Efectivament, això és el que diu el pla; el pla en aquests moments fa una declaració; si el llegeix -jo comprenc que és difícil de llegir perquè costa, a mi també m'ha costat llegir-lo però no m'ha quedat més remei- efectivament el Pla hidrològic diu que es fa una declaració d'aqüífers classificats, i l'article 44 diu que posteriorment part d'aquests aqüífers classificats si compleixen un determinats paràmetres es convertiran en aqüífers sobreexplotats, i es farà a partir de...

En el tema de les zones inundables també -i amb això també estic contestant, em sembla, a qualcú més que m'ho havia plantejat- li he de dir que, efectivament, no està dins les Directrius, -dins les Directrius no, tenc una certa fixació amb les Directrius, no sé per què serà- no està dins el Pla hidrològic, però ja s'ha fet una primera feina de camps d'identificació de les zones que són inundables o amb risc d'inundació. En aquest moment estam pendants dels estudis hidrològics i hidràulics concrets de cada una d'aquestes zones per delimitar-les concretament. En qualsevol cas, he de fer referència al fet que això està lligat al tema de les àrees de prevenció de riscos que a les mateixes directrius també establím i que són unes àrees que en qualsevol cas hauran d'estar en coherència el Pla hidrològic i les Directrius, com en tantes altres coses, com en tantes altres coses.

El tema dels preus d'aigua en alta, el seu control i l'aprovació. Estic absolutament d'acord amb vostè que aquesta és una necessitat, i no basta que vostè i jo estiguem d'acord, no té cap importància, perquè hi ha un acord parlamentari que així ho ha aprovat. Estic segur que el meu company, el conseller d'Indústria, que és qui regula els preus de l'aigua en aquests moments, està fent feina i estic segur que té aquest tema absolutament avançat. La veritat és que jo en aquest moment no li puc dir en quin tràmit es troba el tema de la regulació del preu d'aigua en alta però li he de dir que des del Govern som complidors amb les prescripcions, amb les aprovacions que fa el Parlament, i aquesta també sortirà endavant.

Crec que amb això més o manco he repassat tot el que vostè m'havia plantejat.

I bé, Sr. Triay, vostè ha estat el darrer que ha parlat i alguns dels seus plantejaments jo crec que ja estan resposts. Li he de dir que la transposició de la Directiva, el tema del balanç de recursos (...) crec que ja n'hem parlat, és a dir, jo ja li he dit quins són els arguments que jo maneig per pensar que aquest balanç sí es podrà complir; en tot cas he de fer referència al fet que, efectivament, només és una previsió i que en el futur no sé, com a previsió que és, com acabarà, però el tema de la transposició de la Directiva del 91, a pesar que quedi un poc diluït, és un compromís que tenim assumit i que durement endavant. Per tant, no vegi cap cortina, no vegi cap obstacle en el fet que en el Pla hidrològic no es digui d'una manera expressa i taxativa.

Ja li he dit que estic absolutament d'acord -primer perquè hi crec i, a més, perquè conec quina és la problemàtica municipal- en el fet que no podem fer recaure l'esforç de dur la reducció de pèrdues de la *rex* municipal al 20% i al 15%, respectivament, dins els dos horitzons de l'any 2006 i l'any 2016. És un esforç molt important, ja li he dit abans, crec que és important que les administracions ens impliquem dins el tema d'ajudar els ajuntaments perquè efectivament modernitzin les seves xarxes d'aigua i facin possible que aquestes pèrdues es duguin a la seva mínima expressió, i li he de dir que en aquest sentit el Govern ja està fent esforços importants i estam fent feina amb els ajuntament en el que és el tema d'alta. Crec que el tema de les xarxes de baixa efectivament ha d'estar millor dotat, estic absolutament d'acord amb vostè, el que passa és que no és la línia de feina que tenim oberta des del Govern i, per tant, només puc dir-li que estic d'acord amb vostè, però els recursos..., una vegada més el pressupost mana.

Zones inundables crec que ja hi he fet referència i també el tema de son Tugores i, en general, el de les dessaladores d'aigües salabroses que, efectivament, pensam que a la llarga han de quedar sense utilització, però que a un curt termini, a un primer horitzó que assenyalava el Pla hidrològic, és un recurs que continuarem necessitant i que, per tant, dins aquesta política possibilista de fer coses que siguin possibles per part del Govern, haurem de mantenir i en aquest sentit així ho farem. Gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. LLETRAT:

Sra. Presidenta, en aplicació de l'article 40.6 del Reglament, i perquè quedi constància, passa a actuar com a secretari en funcions l'Hble. Sra. Maria Pilar Ferrer i Bascuñana.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Lletrat. Moltes gràcies, també, al conseller per les explicacions donades, i ara passarem al torn de rèplica dels distints grups parlamentaris. Grups que vulguin intervenir? Per part del Grup Mixt té la paraula la diputada Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, enhorabona, Sra. Conseller, perquè el principal objectiu crec que s'ha aconseguit: embullar, donar moltes explicacions de manera poc clara i concreta, mesclant els diferents grups i, sobretot, fent-nos arribar a una hora en què ja hi ha poca atenció i, sobretot, les televisions ja no hi són, amb la qual cosa sempre queda el missatge del Govern i no es poden recollir les opinions dels diferents grups polítics. No obstant això, com que el meu missatge es repeteix, si no l'agafen un dia l'agafen l'altre i al final acabar arribant.

Li he de dir que en la seva intervenció entenc que hi ha hagut una contradicció, perquè vostè ha començat dient, per justificar setze anys de no haver fet res en matèria d'aigua, que els equips de govern el que no poden fer és grans polítiques perquè en moltes ocasions han de resoldre els problemes que es van plantejant moment a moment. Ha volgut justificar que durant setze anys no s'hagi fet aquest pla i que, per tant, ara s'ha d'aprovar. Clar, justificar això ha fet que entràs en contradicció perquè al cap de pocs moments ha dit que s'havia de planificar i que llavors hi hauria ajustaments, que això és normal, que passa en els pressuposts de la comunitat i també en els de la institució que jo presidesc, cosa que és així, però clar, el que no es pot vendre són les dues coses alhora: o es planifica, o no es planifica. El seu govern des de fa setze anys no ha planificat, perquè està clar que si hagués planificat el Pla no s'aprovaria al cap de setze anys, s'hagués aprovat abans.

Per tant, crec que els governs tenen la funció de planificar i, sobretot, d'avançar-se als problemes, perquè no es tracta que el Govern l'únic que faci sigui posar pegats, no; planificar, donar solucions i avançar-se als problemes de manera que aquests no sorgeixin. I això no ha estat precisament una característica del Govern del PP durant aquests anys en aquest govern, perquè si hagués estat així, com ara han d'aprovar encara, al cap de set anys, unes directrius d'ordenació territorial, una llei general de turisme, un pla d'aigua...? No, si ho haguessin fet durant aquests setze anys ara no haurien de fer tantíssimes coses.

Miri, l'excusa no pot ser mai el finançament. És cert que per fer coses són necessaris els doblers, però és que nosaltres, la nostra comunitat té aquests doblers; es tracta tan sols de ser capaços de defensar els interessos d'aquesta comunitat, i ara ja no tenen l'excusa que han estat utilitzant durant setze anys, perquè seria interessant anar al *Diari de Sessions*, als debats parlamentaris d'altres legislatures, i l'excusa per no fer era, precisament, que el Govern del PSOE no ens donava recursos per fer-ho. Clar, ara es troben amb un greu problema, jo ho entenc: durant setze anys han fet la política del victimisme i de dir que Madrid no ens dóna doblers i, per tant, no hem pogut fer; però, clar, ara ja no estam en aquestes condicions. Pot parlar del finançament del 94-95; si no li donen és perquè no volen, comanden els seus: idò els reclamin els doblers! Per tant, com que nosaltres generam recursos, com que aquests recursos són necessaris per donar solucions a problemes per continuar generant aquests recursos, el normal és que si aquí i allà governen els mateixos, es posin d'acord, ens donin el que ja és nostre i aquests plans es puguin dur endavant.

Després també m'ha dit que el tema d'Andratx resultava que jo havia dit, potser, aigües netes i brutes, o alguna cosa així, no ho sé. No, em referia a les aigües corrents i em ratific: com pot una comunitat, la més rica de l'Estat espanyol, la que més genera riquesa, la primera en renda per càpita, la que està donant a nivell de l'Estat els recursos més importants, estigui en pla tercermundista? És tercermundista, no tenir aigua corrent, Sr. Conseller; val més reconèixer-ho i intentar solucionar-ho, però voler justificar que un poble avui en dia encara no tenguí aigua corrent, un poble turístic, és realment absurd.

Després també m'ha parlat del fet que sa Costera es va fent. Encara sort, que se va fent; són molts d'anys d'anar-se fent; en el 94, el 95, el 96, el 97, el 98, estam en el 99! No és estar-ho fent, és acabar-ho d'una vegada. Si sa Marineta està en bon estat la veritat és que em congratul d'aquest fet, que és positiu i és bo, i també m'ha dit o m'ha contestat, en el tema..., un segon, perquè la veritat és que ha estat un poc desordenat en les seves respostes. Ah, sí!, no m'ha contestat el tema de Campos, i m'ha dit que en agricultura tenia el Pla Alfa. Campos fa vint anys que espera; per tant, jo crec que, com a mínim, li haurien d'haver canviat el nom i posar Pla Omega, perquè després de tants d'anys ja hauríem d'estar a la darrera lletra de l'alfabet i no a la primera.

En definitiva, crec que li ha tocat un tema difícil, una conselleria amb molts de problemes que els seus anteriors responsables no han estat capaços de resoldre però que, almanco, tenien una excusa que era Madrid, el finançament, els contraris, però ara se li han acabat les excuses. Setze anys són molts d'anys, és ben hora de tenir els plans aprovats però, sobretot, els recursos necessaris econòmics perquè ara ja no tenen l'excusa que havien vengut posant durant aquests anys. Ja fa bastants d'anys que estan governant a Madrid i, per tant, es tracta d'aconseguir els recursos per dur endavant els plans i per solucionar el problema. En definitiva, no només solucionarem el nostre problema, que ja és prou important, per a mi el més important, sinó que jo crec que resoldrem també poder continuar essent una comunitat bàsicament turística, amb una gran riquesa, que produïrem aquesta riquesa i que, per tant, també continuarem aportant-ne a nivell d'estat. Per tant, l'únic que fan és una bona inversió si ens financien aquests plans.

I li he de dir que, si per planificació s'entén tot, vostès estan d'enhonorabona, perquè no sé si han planificat bé o no, però enguany no només ha plogut sinó que ha nevat; per tant suposo que enguany almanco tendrem el problema de l'aigua resolt. Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Munar. En torn de rèplica, per part d'Esquerra Unida té la paraula el diputat Sr. Grosske.

EL SR. GROSSKE I FIOU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, don per rebuda la demagògia del fet que vostès tenen la necessitat de satisfer les demandes dels ciutadans, les necessitats dels ciutadans, i des de l'oposició, o almanco des d'una formació com la nostra, s'està en els niguls i un no se sent compromès per aquestes necessitats. Li vull dir que efectivament nosaltres estam d'acord que s'han de satisfer les necessitats, naturalment que la gent ha de beure aigua, naturalment que sí, naturalment que s'ha de regar el camp i, a partir d'aquesta coincidència en tot divergim.

Vostè sembla que em vulgui presentar els problemes que condueixen a la necessitat d'implementar recursos com la dessaladora com si això fos una maledicció del cel i, primera contradicció, jo li dic que això és fruit d'un model de desenvolupament econòmic i urbanístic que vostès han impulsat. Vostès no en són innocents, com vostès no són innocents dels taps a les carreteres: vostès han propiciat tots aquests problemes. Primera diferència.

Segona diferència: vostès s'instal•len mansament sobre el tema de les dessaladores i ho troben perfecte. I jo dic: això, a nosaltres no ens sembla un procediment ni sostenible ni barat, perquè és caríssim, entre altres coses perquè, clar, vostès fan depuradores, però, les depuradores, les pagam cada mes amb el cànon de l'aigua tots els ciutadans. Ni se n'assabenten perquè ja no van a mirar el desglossament de la factura, però les paguen cada mes. Per tant, surt caríssim, implementen un sistema insostenible i nosaltres, evidentment, ens plantejaríem, en un horitzó a mig o a llarg termini, sortejar aquest tipus d'infraestructures. Vostès s'hi instal•len mansament, segona contradicció.

Però tercera contradicció: com a mínim, maldament ara arribàssim a la conclusió que això és un procediment indefugible, pel futur i per sempre, per obtenir recursos hidràulics el que no s'ha de fer mai és enganar el personal, i el que no s'ha de fer mai és agafar la falca de la política de la sostenibilitat i *que sirva igual para un fregado que para un barrido*. No pot ser, no pot ser. Si vostè em diu: "Mira, no tenim més remei que fer aquestes dessaladores, que incrementar les plantes dessaladores, etc., etc., i bé, no veim altra manera d'arreglar el tema", molt bé, però no li diguin model sostenible de recursos hídrics perquè obtenir recursos hídrics a base de consumir combustibles fòssils no és un procediment sostenible de gestió dels recursos. Punt. Per tant, no s'ha d'enganar el personal, tercera contradicció.

I, a part d'aquesta qüestió més conceptual que altra cosa, vostè em diu que els aqüífers no estan tan malament com vostè em diu, etc., etc., que això és alarmista i totes aquestes coses. Bé, si els mitjans de comunicació que sí que s'interessa per aquest tema volem donar una ullada a la pàgina 162 de la memòria veuran quina és la situació, i amb un asterisc estan marcades les unitats hidrogeològiques que estan en situació de sobreexplotació o de dèficit de qualitat. N'hi ha un xinxa i, a més d'haver-n'hi un xinxa, com he dit abans, són les més importants, és a dir, els plànols de Palma són 51 hectòmetres, Lluçmajor-Campos 34, s'Estremera, és a dir són les potents les que estan en dificultats. És a dir, quantitativament com a nombre d'unitats, i segona pel nombre d'hectòmetres que signifiquen dins el total. Per tant, estam en una situació realment alarmant, realment negativa, i que evidentment mereix suspendre la gestió dels que han tengut cura d'aquests aqüífers durant els darrers anys, que són vostès. I això està clar, i la pàgina 162 jo crec que és bastant clara. I vostè em diu que és recuperable. Doncs sí, clar, i un *fulano* que es trenqui les dues cames, els dos braços i tengui un esquinç de cervicals, i tot això, és recuperable, però no vol dir que no estigui fet *unos zorros*, no és ver? És perfectament compatible una cosa amb l'altra. I la recuperabilitat d'això són 24 hectòmetres cúbics, és una barbaritat de recursos que hem de llevar del consum d'aquests aqüífers per propiciar la seva recuperabilitat. Per tant, *están hechos unos zorros*.

I en el tema de Son Tugores i en el tema de les dessaladores, de les plantes per aigües salobres, jo no qued excessivament satisfet, perquè vostè parla que en un primer horitzó s'ha de mantenir el tema de Son Tugores, i després "tractaran de". Home, "tractaran de", això és un pla. Un pla és d'objectius, no és d'intencions. No és per "tractar de". L'objectiu és aquest o no és aquest, i jo crec que això ha de quedar clar, de la mateixa manera que ha de quedar clar si hi ha la possibilitat més remota que es tornin a autoritzar més plantes d'aquestes característiques, perquè fins i tot al panorama de les Illes Balears han aparegut depuradores d'aigua salobre *ad hoc* per poder fer una urbanització. Com que la urbanització no tenia prou recursos, es feia sobre un aquífer d'aigua salabrosa una depuradora *ad hoc* per a aquella urbanització. Tot això està desterrat del panorama definitivament, sí o no?

I sobre el tema del creixement de la població, i per tant de si aquest pla hidrològic se sustenta sobre una base sòlida o no, jo crec que els seus arguments sí que són insostenibles en aquest cas, Sr. Conseller. Això sí que és insostenible. Vostè se m'aferra al tema del creixement zero, etcètera. Bé, aquest pla hidrològic parteix de la base que el creixement de la població flotant a les Illes Balears és zero. No que no sia molt important, o que tindrà una disminució molt important, o no sé quina és l'expressió que ha dit vostè; aquí diu...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Grosske, li demanaria que anàs acabant.

EL SR. GROSSKE I FIAL:

Estic acabant, Sra. Presidenta. ...aquí diu que serà zero, i això és el que fonamenta que es puguin recuperar els aquífers, i tota aquesta qüestió, i que no facin falta més plantes dessaladores, i tal, perquè hi ha una previsió de creixement zero de la població flotant. I tots sabem que això no és cert, tots sabem que això no és cert. S'està produint i es continuarà produint, i vostè ho ha dit també, perquè ho ha dit clarament, "la nostra política no és de creixement zero", es produirà un creixement en habitatges vacacionals, turisme rural, agroturisme, turisme residencial, i tota una sèrie de qüestions, i a més hi ha la pressió de la desestacionalització, cosa que depassa moltíssim aquest marge de maniobra d'haver calculat 350 litres per turista i dia, que és una xifra efectivament una mica per damunt del que podríem considerar més ajustat.

Però s'aclareixi d'una vegada, Sr. Ramis. Vostès diuen "no estam pel creixement zero", i ens presenten un pla que preveu un creixement zero. *Jolín*, on és l'error? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Alorda, i jo demanaria si és possible que intentàs no passar-se massa amb el temps

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, i procuraré no passar-me massa amb el temps, perquè de fet alguns dels trets que jo volia destacar també ja han estat trets a col·lació. Tampoc no me'n voldria anar sense, pel fet de no haver llegit detingudament el pla, no haver pogut dir que valoram positivament que hi ha un pla, d'entrada, i que pareixi que tenguí oportunitat. M'hagués agradat molt haver-lo tengut amb articulat, etcètera, per poder-lo analitzar, per poder al·legar amb anterioritat també alguns dels punts que ara ja s'apunten, i ara tenir-lo amb antelació. Però en qualsevol cas, com que nosaltres creim que sí, que és un problema històric el problema de l'aigua, que no és un problema d'avui, i crec que la manera com ho contextuava el conseller no era molt adequada, de respondre els problemes així com es van solucionant, el problema de l'aigua a les Illes Balears és històric, creim que és bo que hi hagi una planificació. Per tant, el celebrem; llavors ja el criticarem des de dins, el marc que doni el Pla hidrològic.

Jo començaré només, perquè malgrat ja també s'ha contestat en part, quan se'ns tracta de dogmàtics, o jo som el primer que, com que personalment em sent bastant possibilista dins el que és possible, li vull contestar per aquí, perquè crec que no entén el nostre plantejament. Per la població actual, per l'activitat bàsicament turística que nosaltres volem que mantengui el nostre territori i pel futur econòmic de les Illes Balears, el que sigui, com sigui. Si és necessari aigües salabroses fins i tot, que són necessàries dessaladores fins i tot; que és necessari per una manca de previsió, que nosaltres consideram que ja és una negligència en ella mateixa considerada, però una operació vaixell crec que és la constatació d'una mala planificació, d'una mala gestió, però això i tot s'hauria de plantejar. Per continuar creixent? Per anar cap a un model que ens duu cap a un caos econòmic, que és el que s'ha fet fins ara, només per això també haver d'anar improvisant instal·lacions? No, no, Sr. Conseller, no. Aquí és on no ens hi trobam. Nosaltres creim que és un recurs prou essencial i bàsic per a tothom l'aigua, com per garantir-lo sempre i de qualitat, però no que sigui més car, no que sigui energèticament poc correcte, i sobretot que no s'utilitzi per a un creixement desbocat. Aquí no ens hi trobarà, perquè no estam per aquest model.

I efectivament ha estat el model de depredació absoluta el que ha practicat el Partit Popular. I a vostè ja li han dit la gran contradicció que m'agradaria que contestàs. Jo no hi abundaré, però l'únic que ha parlat de creixement zero és aquest pla hidrològic per escrit. El Govern diu "hi haurà creixement zero", el conseller ho reconeix, tots ho sabem, que amb el Partit Popular, i probablement amb qualsevol govern serà molt difícil que hi hagi creixement zero, però amb el Partit Popular és que no hi ha ni vocació ni voluntat. Per tant, per què el preveu així? Per què preveu creixement zero turísticament, per tant fracàs de polítiques estacionals, fracàs de desestacionalització, d'entrada, i ni entrada de cap creixement nou? Per què ho fa des d'aquesta premissa?

Perquè una altra mentida: el Govern no està contenint en absolut els creixements turístics, està desbocat, i jo li demanaria que es passejàs, i jo li demanaria que miràs, i jo li demanaria que miràs què vota el Govern, i jo el convid a veure el que està passant a les Illes Balears, i obri els ulls, que sé cert que els té ben oberts i ben parats allà on faci falta. Jo ho sé ben cert. Però a partir d'aquí, vostè sap el que està passant, i per tant no em conti rondalles, que la capacitat de població són més de 4 milions de persones després de les DOT. Però, vaja, d'això en parlarem.

En qualsevol cas, i només per entrar en dos o tres temes molt puntuals, competències municipals, totes segons el Govern sempre, anar cap a la idea dels consorcis, un per un, municipi per municipi, sense tenir en compte que determinats aquífers afecten distints municipis, és una política que no va cap a gestió unificada, va cap a cucales municipals, en alta. És una distinció que s'ha creat el propi Govern, perquè en alta, no existeix aquesta distinció a nivell de competència hidràulica. Els ajuntaments tenen competència en matèria de subministrament d'aigua a poblacions. Quant a aquest 50%, evidentment manté la competència en matèria municipal.

Dels plans d'obres, també donen subvencions en alta, perquè els plans d'obres donen subvencions a totes les competències municipals, i aquesta n'és una, perquè el Govern no l'ha insularitzada ni l'ha balearitzada. En qualsevol cas, i jo li deman: hi haurà una ampliació de les línies d'ajut a l'estalvi de la pèrdua d'aigües. I li record, amb les aigües separatives estic molt content que vostè hagi dit que sí, que donaran suport. Primera mesura que pot prendre: deixar de negar que els 200, 300 milions de pessetes que donen els consells insulars es dediquin a això. En aquest moment està prohibit. Vostè, quan li envien els projectes que estan subjectes a subvenció d'aquest conveni d'ajudes hidràuliques, en ha titllat -ho dic perquè ho conec de primera mà- tots els que teníem a veure amb xarxes separatives...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, jo li demanaria que anàs acabant, per favor.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Idò hauré d'acabar, directament.

Un tema que ens preocupa molt és el tema de la qualitat de l'aigua. Què passa amb els nitrats, quines són les solucions; i com que es diu també amb el Pla hidrològic que el nivell, les ratios que han de tenir dels distints productes químics seran els de la reglamentació tècnica sanitària, al nivell de clorurs, com se sap, és una recomanació l'únic que hi ha, de 200 mil·ligrams de diò per litre, em pareix recordar. Per tant, jo li deman: quina és la que vostès utilitzaran per als nous creixements?, o quedaran amb aquesta recomanació i la passaran amb cinc, amb sis, amb set vegades, com està passant actualment? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Per torn de rèplica per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo que el conseller Sr. Ramis s'ha permès fer una valoració moral de la meua actitud avui aquí, ha dit que avui he tingut una actitud honesta, en distinció a altres dies, li he de dir que això és absolutament inacceptable; però que per altra part em sembla que el Govern no té una actitud d'honestedat intel·lectual ni política en aquest tema que tractam avui. El Govern per una part fa un pla hidrològic on hi ha un creixement zero. Li diré textualment el que diu el Pla hidrològic: "*se ha supuesto que el número total de turistas no crecerá en los próximos años*", i es refereix a l'any 2006 i 2016, "*o que lo hará muy moderadamente, de forma que este crecimiento se considera asumido en el crecimiento general de la población estable*". El creixement general de la població estable en 10 anys és de 78.000 habitants. 78.000 habitants a les Illes Balears en 10 anys, Sr. Conseller, de l'any 96 al 97 l'oferta turística il·legal ha crescut en 24.000 places. Aquests 78.000 habitants en el dia d'avui pràcticament ja estan consumits, des de l'any 96 en què parteix la projecció. Defensen aquí un creixement zero, però el conseller diu "no, no defensam un creixement zero". Aquí sí, aquí un creixement zero, i diu que ell sap quina és la política del Govern, que nosaltres no li hem de mostrar. Idò, quina és la política del Govern, Sr. Conseller, vostè que ho sap? És el creixement zero del Pla hidrològic o el discurs que li fa el president Matas als constructors quan els explica les DOT a porta tancada, i els diu "no vos preocupeu, que la construcció no s'aturarà, que no hi ha límits al creixement. L'únic que hi ha és un replantejament del terreny aquí on es construirà. No hi ha un creixement zero?", quina és la veritat, Sr. Conseller? No veu que hi ha un doble llenguatge, una doble moral, una falta d'honestedat amb aquest plantejament que avui es feia aquí?

Jo crec que aquesta és la qüestió bàsica. Això és el pilar fonamental que falla d'aquest pla hidrològic. Si falla la previsió de població, si no té realitat, perquè després no hi ha cap mesura per fer-la efectiva, perquè les mesures per fer-la efectiva no estan en el Pla hidrològic no estan en el Pla hidrològic, estan en altres polítiques del Govern, i no van en absolut per aquesta via del creixement zero; és més, és que aquest creixement zero no és possible. És que no és possible, és que això és una base irreal, independentment del fet que vostè o nosaltres volguéssim un creixement zero de la població estacional, és impossible. Com podem limitar, reduir a zero el creixement de les zones turístiques, i només deixar un creixement de 78.000 habitants en 10 anys, només el creixement vegetatiu, que és baixíssim, de la població, i el creixement immigratori de la població que ve a radicar-se a les Illes Balears per fer feina? Això és un plantejament irreal, i el Govern, com que ja li va bé un plantejament limitatiu, o que això li suposa equilibrar els recursos amb les demandes, i per tant li suposa dir que amb les obres que té previstes el problema està resolt per 20 anys, doncs ja li va bé aquesta profunda contradicció entre la política que el conseller fa dins una direcció general i que el mateix conseller fa dins una altra direcció general. Ja no és el Govern el que té una esquizofrènia, és el conseller el que la té, la pateix dins la seva conselleria.

Per tant, perdoni que li digui, jo és que trobo que aquest és el problema bàsic. La resta són qüestions relativament secundàries, subsanables. I què significa això? Això significa que amb aquestes previsions que hi ha aquí no passarà res demà ni passat demà, però abans de l'any 2006, i no diguem ja, sense cap dubte, abans de l'any 2016, s'hauran de revisar a fons aquestes previsions que aquí s'han fet, perquè les infraestructures previstes i les mesures plantejades són radicalment insuficients, per dràstica que fos la política urbanística i territorial de qualsevol govern. Per tant, aquesta és la crítica que jo li faig. I ja dic que a pesar de tot em sembla un document bo, que a pesar de tot em sembla que és necessari disposar d'un pla, perquè hi ha mesures de caràcter immediat, perquè hi ha previsions d'estudis que són completament necessaris, d'inversions que s'han de fer, però aquestes previsions a l'any 2006 i 2016 no tenen cap sentit de la realitat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Triay. I per tancar aquesta compareixença, pel torn de contrarèplica té la paraula el conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT,
ORDENACIÓ DEL TERRITORI I LITORAL (Miquel Ramis i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Tractaré una vegada més de donar resposta a tot allò que vostès m'han plantejat, fins i tot si m'hagués deixat qualque cosa abans, que pens que efectivament m'he deixat qualque cosa pendent, com qualcú m'ha recordat.

Miri, jo no he tractat en cap moment de justificar per què durant 16 anys no s'havien duit endavant polítiques efectives en temes d'aigua, o en altres qüestions a dins la nostra comunitat. Jo crec que no he dit això en absolut. Jo el que he dit és que els problemes que avui té plantejats la societat no són els mateixos que fa 16 anys, i que evidentment nosaltres el que hem de fer és intentar donar resposta a aquests problemes que es plantegen a cada moment. És ver que la planificació és absolutament necessària, i és ver que hem de ser capaços d'anticipar-nos als problemes, i això com a línia de política i com a línia de Govern és la que estam tractant d'aplicar. Això no significa que tenguem absolutament..., ja ens agradaria, des del Govern la veritat és que ens aplicam a intentar que les coses es facin així, ja ens agradaria tenir tot absolutament previst. I ja ens agradaria, com em deia el Sr. Alorda, que per al manteniment de l'activitat econòmica de la nostra comunitat, el que sigui, el que faci falta, per mantenir el PSM l'activitat turística el que tenim en aquests moments a la nostra comunitat, però el que no volen de cap manera anar improvisant instal·lacions, o infraestructures o operacions vaixell, que és al que supòs que vostè es referia quan parlava de règim hidràulic. Miri, ni jo tampoc, però de la mateixa manera que les realitats s'imposen, i qualque vegada els que tenim la responsabilitat de Govern només podem prendre les decisions que són possibles. també els problemes s'imposen en aquest sentit, i qualque vegada efectivament no som capaços d'anticipar-nos a aquests problemes per molt que planifiquem.

Jo crec que en temes d'aigües en aquests moments estam presentant, com deia el Sr. Triay, i com també deia el Sr. Alorda, un bon document. També li agraeisc a vostè, Sr. Alorda, perquè de vostè sí que no estava acostumat a sentir alabances. Jo crec que estam presentant un bon document, un bon instrument de futur, un bon instrument perquè faci possible que dins la nostra comunitat el tema de l'aigua sigui un tema els pròxims anys absolutament pacífic, i un tema sobretot controlat.

Miri, jo crec que convertir o tractar de convertir el debat o aquesta compareixença parlamentària sobre el Pla hidrològic de les Illes Balears en un debat sobre els 16 anys de Govern del Partit Popular, o de la finançació de la nostra comunitat per part de l'Administració central, és una -si vostè m'ho permet i en termes polítics, perquè no voldria que ningú més se'm molestàs- una barbaritat. Miri, en aquest moment és absolutament cert que la situació respecte de l'Administració central -i només en faré cinc cèntims- ha canviat moltíssim, ha canviat tant com que efectivament s'estan rebent més competències en aquest moment que probablement -jo no diré xifres, no diré si els 16 darrers anys o els 4 darrers anys- en molt de temps s'havien rebut en aquesta comunitat, i els temes el coneix vostè tant com jo: carreteres, depuració terciària, educació, règim hidràulic..., en fi, jo crec que això és un tema que endemés no és motiu d'aquesta compareixença, per tant, jo crec que es comenta per ell tot sol.

Miri, estic absolutament d'acord amb vostè, Sra. Munar, que el fet que no hi hagi aigua corrent a qualque municipi de la nostra comunitat és un tema tercermundista, i precisament en aquest sentit animaria el Consell Insular a través del Pla d'obres i serveis ajudi municipis com Campos o com Andratx, perquè efectivament puguin instal·lar aquestes xarxes d'aigua en baixa. Nosaltres, li puc dir que per la nostra banda amb Andratx ja hem establert també un consorci, i estam fent unes inversions, com li he dit abans, importantíssimes: 700 milions només dins el consorci d'Andratx, 1.700 milions a l'artèria que ha de dur aigua a tota aquella zona.

El tema del Pla Alfa, que és el Pla Proalfa, no Pla Alfa, és un pla que jo desconec absolutament aquest pla a què vostè ha fet referència, que existia fa 10 o 15 anys. Li dic la veritat, no en tenc ni idea, i no el conec. El que li puc dir és que el Pla Proalfa el que fa és possible en aquests moments llevar tota una sèrie de cultius d'ús de reguiu, d'ús agrícola, que en aquests moments s'estan proveint amb aigües de la zona de la unitat hidrogeològica de Campos, i que es cultivaran al pla de Palma mitjançant reutilització d'aigües depurades, i que farà possible un aprofitament més petit d'aquestes unitats, precisament per possibilitar la seva recuperació.

No, jo no és que pensi, Sr. Grosske, que la necessitat de satisfer les necessitats de recursos que tenim en aquests moments és una maledicció del cel, en absolut, no, miri: és un realitat, que ens agradarà més o ens agradarà menys, i que com efectivament tot el que ha passat en aquests darrers 16 anys en aquesta comunitat, el Govern hi té una part de responsabilitat important. No sé quin, perquè clar, quan un parla de les coses bones que han passat, resulta que hi tenim molt poc a veure, i quan parla dels problemes que hem tengut, que n'hem tengut òbviamment, pareix que no en tenim gens. Miri, tot allò bo o allò dolent que ha passat en aquesta comunitat, el Govern hi ha tengut a veure. I supòs que vostè estarà d'acord amb mi que moltes coses han canviat en aquesta comunitat els darrers 16 anys. I si no, surti al carrer, com em recomanava crec el Sr. Alorda, veurà els nivells de benestar assolits, com està la gent fent feina, tot i que és ver que no hem arribat absolutament per tot, i que encara hi ha problemes puntuals dins la nostra comunitat de benestar, de pobresa. però la realitat és que estam a una situació en aquests moments envejable, privilegiada. Si no pot sortir al carrer, agafi el diari d'avui o d'ahir, i també ho podrà veure, que efectivament estam en aquesta activitat.

És evident que el criteri de sostenibilitat que vostè maneja i el meu no són els mateixos. Jo crec que no val la pena discutir molt. Per tant, jo crec que la sostenibilitat passa per satisfer els recursos; vostè pensa que a més de satisfer aquests recursos, s'ha de fer d'una determinada manera. Miri, són criteris distints, i jo tampoc no el vull convèncer. Si veiés alguna possibilitat de convèncer-lo de veres, tal vegada ho intentaria, però el veig molt decidit, i tampoc no el vull castigar amb arguments que tanmateix sé que cauran dins un sac buit.

Els aqüífers en aquests moments en una situació molt dolenta? Jo li he dit que sí, que estan en una situació molt dolenta, però també li he dit, i vostè després m'ho ha reconegut, que no n'hi ha cap que estigui en una situació irrecuperable, que és el que jo li he dit. Miri, si haguéssim de plorar damunt un mort, és ver que seria un tema que no tendria solució. Miri, encara que tengui les dues cames, els dos braços i les cervicals fetes un desastre, és recuperable, el malalt és recuperable; i això és el que hem de tractar de fer, i per a mi, aquesta és la conseqüència positiva que en trec. Home, no em digui després "no, i és que endemés són els més importants". Els més importants serà quant als recursos que s'aprofiten en aquests moments, home!, aposta, perquè estam traient recursos d'allà dins. Només faltaria que els recursos subterranis que no hem tocat mai, a damunt estiguessin malament. Sr. Grosske, és que només podem fer incidència, només poden estar malament els recursos que aprofitam. Quins són els que aprofitam? Els més importants, els que donen més rendiment. Em pareix una reflexió absolutament...

El tema de la recuperabilitat d'aquests aqüífers, i em diu que 24 hectòmetres cúbics l'any és moltíssim. Miri, és tant, tant, tant com un 10% del consum que feim en aquests moments. I si això és el que necessitam, i nosaltres deim que d'acord amb el Pla hidrològic és possible que en el primer sostre de població baixem en un 10% les pèrdues que hi ha en aquest moment, si això es complís -ja ho sé, només una previsió- ja estaria. Miri si és senzill, ja estaria. Que es complirà? No ho sé. Reconec que quan parlem de previsions es poden complir o no, i reconec que s'hauran de segurament rectificar, remodelar, redirigir, redreçar.

El tema de la població flotant, que parla de creixement zero dins el Pla hidrològic, i quan ho posam devora les Directrius d'Ordenació del Territori, que estableix un creixement de la població, o quan parlem d'altres documents, l'anàlisi i diagnòstic d'aquestes mateixes directrius també donen un creixement, i amb això vull contestar a tots vostès. Miri, jo el primer que m'agradaria tornar a destacar és que des del Govern amb això feim una previsió, la previsió que suposa que la població a què hem de satisfer un recurs, hem de satisfer una necessitat, aigua, pensam que la població creixerà en un ics per cent, en un percentatge, 78.000 persones deia el Sr. Triay, jo la veritat és que no m'enrecord de la xifra, és igual. Jo ja li vaig dir en el Parlament, Sr. Triay, això no són termes equiparables. Una cosa és el creixement absolut de la població, que és d'allò que parlem dins les Directrius d'ordenació del territori, i no parlem de població, parlem de sòl. Una cosa és el creixement en termes absoluts, i l'altra és el creixement de la població a què hem de donar satisfacció a la necessitat d'aigua, a la demanda d'aigua. Són termes absolutament distints i que no són equiparables. I dir que el Govern és incoherent quan parlem de satisfer dos paràmetres que són absolutament distints, jo crec que efectivament és mesclar dues coses que no té sentit i que no és equiparable.

Li repetesc: quina és la voluntat o la política del Govern? La voluntat o la política del Govern és anar a una contenció del creixement a la nostra comunitat, a una contenció del creixement flotant, turístic, li digui el que vulgui, a través de la Llei general de turisme, i a una contenció del creixement en termes absoluts en ordenació del territori a través de les Directrius d'ordenació del territori. I això és la voluntat que tenim, i per això hem duit dos instruments -per cert, jo crec que mal entesos i molt castigats per vostès, per l'oposició- per fer possible aquest creixement mínim.

El Sr. Alorda em deia que feia una valoració positiva, i que li hagués agradat tenir més temps per poder mirar el Pla hidrològic. Em sap greu, jo el que li puc dir és que dia primer de febrer al representant del Consell -i va venir com a representant del Consell Insular- se li va lliurar un exemplar complet del Pla hidrològic de les Illes Balears. d'això fa avui 18 dies. Així i tot, no pens que sigui un temps excessiu per analitzar un document de la densitat del Pla hidrològic.

També li vull agrair, i esper qualche dia poder-li recordar, i a més li dic amb tota sinceritat, el pronunciament que vostè ha fet de cara que per al manteniment de l'activitat econòmica de la nostra comunitat, el que tenim avui, és a dir no el càstig del cel de què parlava el Sr. Grosske, és a dir, el que avui tenim, el que faci falta en tema de règim hidràulic, esper que qualche dia quan li recordi, que vostè em mantengui aquesta posició, perquè jo li agraeisc la franquesa, de la mateixa manera que li dic que francament crec que va ser una falta de previsió el tema de fer una operació vaixell aquí, i que és una situació absolutament indesitjada. Però una vegada més, el que li deia al Sr. Grosske, vàrem haver de donar solució a un tema puntual que es va presentar en una circumstància puntual, i n'hi vàrem donar. Jo crec que això és important.

Estic absolutament d'acord amb vostè que al Pla d'obres i serveis hi pugui haver doblers que es dediquin a separatives. No m'ha quedat molt clar si és així o si no és així, però és igual, si no és així, estic d'acord i ho farem possible. Hi estic d'acord, també sense reserves.

El tema de la contaminació per nitrats a la zona agrícola de Muro i de sa Pobla, miri, efectivament el que fa és fer-se, s'assenyala que abans del primer horitzó del Pla hidrològic, 2006, s'ha de fer una delimitació i s'ha de fer un pla de recuperació d'aquestes zones, i efectivament li he de dir que això és implícitament un reconeixement a un problema que tenim en aquests moments, i que s'ha d'afrontar, s'ha de dimensionar aquest problema, i a partir d'aquí prendre les mesures que siguin adients, necessàries.

Sr. Triay, li vull demanar disculpes si l'he ofès. Quan parlava de l'honestedat, no parlava en absolut de termes personals, i endemés li dic expressament: per favor, no m'ho tengui en compte si s'ho ha pres així. Li estava parlant també en termes, com vostè ha dit, políticament èticament, en termes d'honestedat política, o en termes d'honestedat ètica de cap al Govern quan es referia, i jo parlava en aquests termes, i jo no voldria haver-lo ofès; i si l'he ofès, li deman disculpes. Però és que vostè m'ha enganat qualche vegada. Vostè qualche vegada ha començat fent un discurs en què em donava l'enhorabona, per a continuació donar-me una bona passada, i per tant a això em referia quan li deia que havia estat una actitud honesta. Almanco li diré que no ha estat una actitud equívoca, que és el que havia fet qualche vegada.

Aclarit això, miri, jo no sé si des del Govern, amb el plantejament que fem en el tema de creixement de població som o no, políticament, honestos, jo crec que sí. Jo sé que des de fa molt de temps vostès cerquen en les Directrius d'ordenació del territori on és la gran mentida, quina és la gran mentida que deim dins les Directrius d'ordenació del territori, i hi continuïn cercant, perquè, la veritat, de moment, em sembla que no l'han trobada, però hi continuïn cercant, perquè, de moment, no han tocat mare.

Jo crec que en aquest sentit és molt honest el Govern, quan fa aquest plantejament, dins les Directrius d'ordenació del territori i dins el Pla hidrològic de les Illes Balears. Crec que comparar termes de creixement d'un document i de l'altre és una absoluta pèrdua de temps, perquè no són termes equiparables.

No, ja acabam, li promet que ja acabam. Miri, jo també qualche vegada dubt si no hi ha una mica d'esquizofrènia per part del conseller, perquè les múltiples ocupacions que en aquest moment tenc qualche vegada em fan fer-me plantejaments d'aquests. Afortunadament, tenc uns equips que avui són aquí, jo els vull agrair la seva presència aquí, que em treuen de qualsevol possibilitat de caure en aquesta esquizofrènia, i li puc garantir que duim a terme unes feines absolutament paral·leles dins ordenació del territori i dins el règim hidràulic, no hi ha cap tipus d'incoherència, Sr. Triay, sinó que, més aviat, les incoherències surten quan es tracta de comparar termes que no són equiparables.

Per acabar, perquè si no, ja em treuran vostès a fora, efectivament, la revisió del Pla hidrològic s'haurà de fer, és que el propi Pla hidrològic crec que té uns articles, un capítol, destinats precisament a fer-se aquesta autorevisió, jo no crec que sigui dolent això, Sr. Triay, jo crec que, al contrari, és bo, que és necessari i que és una tècnica que jo crec que a qualsevol document amb uns horitzons tan llargs com aquests, deu i vint anys, és absolutament imprescindible.

En qualsevol cas, els puc dir que he pres bona nota de totes les seves reflexions, de les del Sr. Triay, de les del Sr. Alorda, de les de la Sra. Munar i de les del Sr. Grosske. Els don les gràcies per aquestes reflexions que ens han fet, i en la mesura del possible, no sé si molt o poc, les incorporarem al document. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

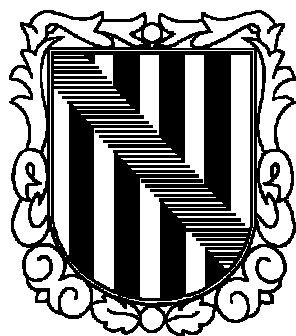
Moltes gràcies, Sr. Conseller, per les explicacions que ens ha donat. També vull donar les gràcies als alts càrrecs de la seva conselleria que ens han acompanyat.

Exhaurit l'ordre del dia, en haver acabat aquest debat, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

**DIARI DE
SESSIONS**

DEL

PARLAMENT

DE LES

**ILLES
BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma